AMERIKANSKI SLOVENEC

List za slovenski narod v Ameriki in glasilo K. S. K. Jednote.

42. ŠTEVILKA. JOLIET, ILLINOIS, 13. JUNIJA 1913 LETNIK XXII

ŽENSKE ZMAGALE V DRŽAVI ILLINOIS.

Dobile volilno pravico in nastopijo prvikrat na voliščih že spomladi.

PRVA ZMAGA NA VZHODU.

Predloga v poslanski zbornici sprejeta s 83 proti 58 glasom.

Springfield, Ill., 11. jun. — Illinois je danes prevzela vodstvo med državami ležečimi vzhodno od reke Mississippi v gibanju za splošno volilno pravico. Poslanska zbornica državnega zakonodajstva je sprejela s 83 proti 58 glasom nasvet zakona, ki podeljuje ženskam pravico glasovati za predsedniške elektorje in druge urade, ki niso pod vlado državne ustave.

Končna zmaga je bila dobljena po četrtem glasovanju med bitko. Ženske so zmagale v vseh štirih poizkusih. Nasvet zakona je bil že sprejet od senata. Predlagal ga je bil senator H. S. Magill.

"Predlogo podpišem z velikim veseljem," je rekel guverner nocoj, "če ne bo kakega prav posebnega prigovora glede ustavnosti. Tega ne pričakujem. Zagovarjal sem žensko volilno pravico že mnogo let, dasi ni bila del naše platforme zadnjo jesen."

Zakon zadobi veljavo z dnem 1. julija.

Ženske prirede veliko zahvalno slavnost v petek zvečer in pričakujejo, da se iste udeleže vsi zakonodavci, ki so "prav" glasovali.

Države, v katerih smejo ženske voliti, so: Arizona, California, Colorado, Idaho, Illinois, Kansas, Oregon, Utah, Washington in Wyoming.

Pri aldermanskih volitvah prihodnjo spomlad bodo Illinoičanke prvikrat nastopile na voliščih.

Izvoz "čudovit".

Washington, D. C., 7. jun. — Po trgovinskem departmentu pravkar izdano poročilo pod naslovom "American Manufactures in Foreign Markets" kaže dejstva, označena kot "čudovita". Samo doba življenja enega človeka od 1852 do 1912 je, ali v tej dobi enega človeka se je prodaja ameriškega vsakojakega blaga v inozemstvu povečala od $47,000,000 na $1,300,000,000 na leto. V te številke so všteta izdelana živila. Če vzamemo samo izdelke brez živil, je pomnožitev celo večja, kajti inozemske prodaje so poskočile od $27,000,000 leta 1852. na več nego $1,000,000,000 leta 1912. in je pričakovati, da bodo približno ali popolnoma $1,200,000,000 leta 1913.

Mraz in slana.

Washington, D. C., 9. jun. — Najmrzlejše vreme, ki je bilo kdaj v juniju za novoangleške države in ohiosko dolino, je bilo zadnjo noč. Na mladi zelenjadi in na sadnem cvetju je bila napravljena velika škoda.

Za nocoj se napoveduje za države ob velikih jezerih močna slana.

Rom, N. Y., 9. jun. — Snoči je padlo živo srebro na 26 stopinj. Slana je napravila v tem okraju, kakor v mnogih drugih veliko škodo.

Dež in toča.

Denver, Colo., 6. jun. — Nevihta s točo in dežjem je razsajala snoči po vzhodnem pobočju Skalnatega gorovja in se raztezala južno do Los Vegasa, New Mexico. V mestno zbornico je udarila strela in omamila nekega uslužbenca v zdravstvenem uradu. V drugič je treščilo v neki voz, usmrtilo voznika in konja ter užgalo voz. Elektrarna je bila začasno popolnoma razdejana.

Američani v nevarnosti.

Tampico, Mex., 9. jun. — Dvesto Američanov, ki so naseljeni v južnem Tamaulipasu v Mehiki, je v dolgi poslanici, naslovljeni na predsednika Wilsona, naprosilo zaščite od Združenih Držav. Če sklepamo po nujnem glasu poslanice, morajo biti Američani v veliki smrtni nevarnosti. Rečeno je v pismu, da Američanov ne ščitijo niti uporniki, niti mehikanska vlada, in da so mirno prenesli že mnogo izgub; da pa ne mislijo svojih naselbin zapustiti, če bodo v zaščito svojega življenja pozvani k temu. Nevarnost da je velika.

Milijonski požar.

Springfield, Mo., 9. jun. — Požar, ki je nastal davi v pritličju največje departmentske trgovine v mestu, je razdejal tekom dveh ur ne le omenjeno, marveč tudi več sosednih poslopij. Napravljeno škodo cenijo na $1,000,000.

Poročila deželnih bank.

Washington, D. C., 9. jun.—"Comptroller of Currency" (zavezni računski preglednik) je izdal danes na vse National-banke poziv, da sestavijo ob poslovnem sklepu dne 4. junija natančen izkaz o finančnem stanju.

Vas upepeljena.

Wichita, Kans., 5. jun. — V trgovinskem delu mesteca Valley Center, deset milj severno od Wichite, Kans., oddaljenem kraju s približno štiristo prebivavci, je davi zarana kmalu popolnoči izbruhnil požar, ki je upepelil skoro vse prodajalnice. Kraj nima svoje lastne požarne brambe, in poizkusi meščanov, pogasiti ogenj s čebri, so bili brezuspešni; malo predno so odpovedali prevodi, se je telefonistinji še posrečilo, da je obvestila Wichito, odkoder je bila takoj s posebnim vlakom odposlana pomoč.

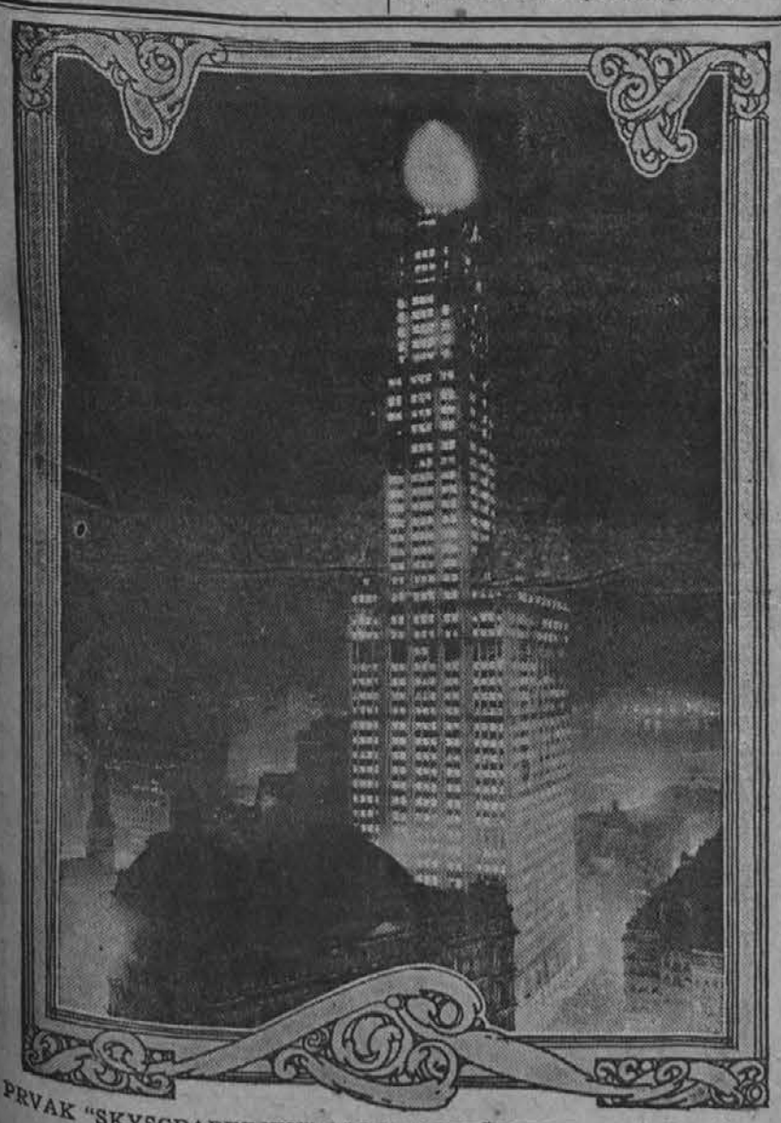

PRVAK "SKYSCRAPERJEV" ALI NEBOTIČNIKOV JE PONOČI V LUČIH ŽAREČ STOLP VELIKAN.

Ta slika vam kaže, kakšno je videti najvišje poslopje na svetu s poslovalnicami ponoči, kadar je razsvetljeno. To je veliki Woolworth Building v New Yorku, nedavno dovršen. Razsvetljena je bila stavba prvikrat, ko je predsednik Wilson v Washingtonu pritisnil na gumb, ki je prižgal 80,000 luči v petinpetdesetih nadstropjih kralja nebotičnikov. Poslopje stane $13,000,000. Visoko je 792 čevljev. Poslovalnic je v njem 10,000. Na tisoče milj žičnih napeljav vsebuje. V primeri z Woolworthovim nebotičnikom so videti pred desetimi in petnajstimi leti zgrajeni "skyscraperji" na spodnjem koncu Manhattan Islanda kakor pravi pritlikavci.

PREISKAVA V POLNEM TIRU

V West Virginiji hoče senatni odsek dognati vzroke štrajkarskih nemirov.

IZGREDI V IPSWICHU, MASS.

Ena ženska usmrčena in sedem obstreljenih v hudi bitki.

Charleston, W. Va., 11. jun. — Senatna preiskava štrajka po premogovališčih v westvirginskih okrožjih Paint Creek in Cabin Creek se je pričela včeraj na licu mesta. Preiskava ima predvsem dognati, kdo je odgovoren zato, da vladajo v štrajkovnem okolišu že nad leto dni skoraj anarhistične razmere, ki so zelo podobne državljanski vojni.

S preiskavo pooblaščeni senatni pododsek si je dal snoči predstaviti zastopnike vojaških oblastev državnih in je zahteval vse listine in zapisnike, ki se tičejo razglasitve naglega sodstva v štrajkovišču in prejšnjih razmer. Med pozvanci so bili generalni pravdnik George S. Wallace, general-adjutant Charles D. Elliott, major James J. Pratt ter kapitana Charles R. Morgan in Samuel L. Walker. Senator Borah iz Idaha je zahteval, da se zaslišijo, ker hoče njihove izpovedbe in zapisnik med štrajkom uvedene "vojaške uprave" uporabiti kot podlago za preiskavo obtožb, da se je "pri zaporih, tožbah in obsodbah državljanov kršila ustava Združenih Držav."

Odsek bo vodil svoje preiskave strogo po gotovem načrtu. Najprej se ima dognati, kaki vplivi in vzroki so bili, da so se sodnikom civilnih sodišč v širnem okrožju kacih 150 štirijaških milj vezale roke in se je razglasilo v premogovem okolišu vojno stanje.

Senator Borah iz Idaha je prevzel vodstvo preiskav.

Charleston, W. Va., 11. jun. — Listine generala Elliotta so pokazale, da je bilo 51 rudarjev obsojenih po vojnem sodišču. Prostak F. L. Long pa, ki je bil obtožen, da je ženo nekega štrajkarja umoril, je bil oproščen. Dvaintrideset obtožencev je bilo obsojenih v zapore po 6 mesecev, ker so baje stavkokaze pripravljali v strah. Eden je dobil radi "nedostojnega obnašanja" 90 dni; neki drugi, ki je dal nekemu šerifu napačno pojasnilo, je dobil "samo" 30 dni.

Štrajkarski izgredi.

Ipswich, Mass., 10. jun. — Ena ženska je bila usmrčena, sedem drugih oseb je bilo ranjenih po kroglah in mnogi drugi, vštevši več policistov, so bili poškodovani po letečih metalih nocoj v štrajkarskem izgredu izven ipswiških nogavičarnic. Petnajst oseb, vštevši voditelje zveze "Industrial Workers of the World", je bilo dejanih v zapor.

Usmrčena ženska je bila Nicoletta Paudelopeulou, stara 27, ki je gledala bitko. Pet ranjencev so hitro prepeljali v salemsko bolnišnico in jih položili na operacijsko mizo, predno so se mogla dognati njihova imena.

Pomoč je bila pozvana iz Salema in osemnajst policistov je prihitelo semkaj v avtomobilih. Pa red je bil spet napravljen pred njihovim prihodom.

Izgrede pričeli piketi.

Rabuka se je pričela, ko so piketi ali štrajkarski stražniki, razpostavljeni po "Industrial Workers of the World", katera zveza vodi štrajk proti nogavičarnicam že sedem tednov v dosego povišbe v plačah, motili 500 angleški govorečih zaposlencev, ko so nocoj zapuščali tovarno. Trideseteri policisti v službi so poizkušali ščititi zaposlence, a niso mogli.

Načelnik Hall odbora izbrancev je pričel čitati takozvani "riot act" (propis ob izgredih), ali to je samo povzročilo, da so piketi, ki niso razumeli angleški, le še bolj razgrajali.

Opeke in steklenice so pričele frčati, ko je policija naskočila izgrednike. Kakor pravijo gledavci, se je streljalo iz dveh najemnih hiš ob prizorišču, kjer stanujejo delavci. Policisti na cesti so pričeli streljati in množica se je razpršila.

Več obstreljencev se je zgrudilo na tla. Kri je curljala po obrazih mnogih policistov, ki so bili zadeti po steklenicah in opekah.

Gdčna. Paudelopeulou je bila prenesena k nekemu zdravniku, pri katerem je umrla. Zdravniki so izjavili, da je bila ustreljena skozi teme. Dekle je bila na poti domov od dela v neki drugi tovarni, ko je zagledala množico pred ipswiško tvornico, na kar je šla pogledat, kaj je. Zajeta je bila v gnečo in ustreljena, predno se je mogla odstraniti.

Defravdant Ivan Polajnko.

Ivan Polajnko, knjigovodja v Ljubljani, ki je bil poneveril 40,000 K in so ga prijeli v New Yorku, je bil dne 27. maja obsojen na šest let težke ječe.

IZ BELE KRAJINE.

(II. pismo, 23. majnika 1913.)

Predragi rojaki! Že lani sem vam obljubil, da vam bom sporočal novice od tukaj, pa žalibog mi je bilo nemogoče. Razna stanovska opravila in še drugi poklic mi je branil, da nisem vam pisal. Ko je pa nastopila letošnja pomlad in sedaj poletje; in ko opazujem tukajšnje naravne sile, in tudi te-le mogotce v uniformah in frakih in tudi one, ki dopisujejo po naših sl. listih, mi neka nevidna moč sili pero v roko, da vam opišem tukajšnje razmere.

Dovolite, da po sebi sodim. Marsikoga izmed vas vleče neka nevidna moč v domovino. Spominja se, kje je prvič kot deček metulje lovil in kot deklica nabrala prvi šopek cvetic, da jih je podala svoji mamici. Vsak zelen holmec in vsaka lepa dolinica spominja človeka na življenje njegovih mladih rajskih dni, zato si večkrat sam pri sebi nekako otožno zapoje: Domovina mili kraj... domovina mili mili kraj.

Take in enake misli so se rojile po moji glavi, ko sem bival pod mogočno zaščito Strica Sama, ko je ponosno plapolala zvezdnata zastava, kadar smo v društvih in unijah korakali po mestnih ulicah. Pa vse tamošnje veselje je bilo meni le prah na veter. Moj duh je hotel mnogo več — hotel je domov.

Domov na dom očetov rad bi spet
in na očetovo srce — — — —
— — — — domov bi rad.

Ker sem bil med vami dolgo vrsto let in so mi dobro znane vse razmere naše, želim vam razjasniti, da ni vse tako kakor si človek domišljuje. Razmere se sučejo — časi se preminjajo.

Bil je sicer čas, ko so ljudje tukaj bolj zadovoljno živeli, toda kako so živeli, to je vprašanje. Dandanašnji napreduje cel svet, napreduje tudi Belokrajina, da pa napreduje, to je glavni vzrok naših vrlih Amerikancev. Koliko stotisočev kronic priroma iz Amerike k nam, a tu se izgube v morje domoljubja. Sto in sto rojakov pride in prinese na tisoče kron, a čez par let jih uniči domoljubje.

Jaz strogo opazujem naše došle Amerikance, a ne najdem niti enega, da bi se skazal zadovoljnega s svojim prihodom v domovino.

Vzemimo n. pr. v pregled naše vinograde. Oh, to je ena velika varana nada! Vsako leto pridejo nad njega razni sovražniki, kakor: slana, razne gosenice, perenospora, plesnoba, rija, toča in na stotine drugih sovražnikov ima. Celo leto je delavec v njem, a pride jesen, pa nič ni. A kaj pa naši že omenjeni frakarji pravijo? Doma ostati, doma se najbolje živi, ne v tujino itd., itd. Vinogradi, največje upanje Belokranjca — ne nosijo nič. Koliko se izda za raznovrstne priprave v njem, vse najboljše dneve se v njem dela in vsa skrb je obrnjena v njega. A ni ga leta, da bi ne bilo kake uime. Drugih dohodkov pa sploh nimamo ali vsaj upanja ne. Lansko leto bil je mraz, predlansko leto toča, pred 3 leti peronospora itd., a letos zopet mraz. Sadja sploh ne poznamo več, a vina tudi imeli ne bomo. Tukaj ni zadovoljstva, ker ga biti ne more. Dolgovi naraščajo. Ljudje se izseljujejo in beže v tujino. Ino to je popolnoma opravičeno. Narava s svojimi elementi uničuje trud in delo človeških rok.

Jaz se čudim, kako je to mogoče, da ravno mi Belokranjci smo tako navezani na svoj dom. Marsikateri ima v Ameriki vsega v obilici, a pride sem, potem pa britko obžaluje svojo osodo.

Čemu se prevažati sem in tje ter bogatiti parobrodne velekapitaliste?! Kdorkoli ima tam količkaj službe, naj tudi tam ostane. Semkaj pride vsako leto premnogo Amerikancev, a v kratkem jo zopet popihajo nazaj. Da je pa to združeno z ogromnimi stroški, lahko vsak dobro ve. Zatorej rojaki, ne silite sem, posebno letos ne, ki je tako slabo; čemu bi hodili sem na uro gledat, in ko bi se prepričali kako je, pa hajd na pot nazaj.

Ob priliki Vam zopet kaj napišem. Prejmite iskreni pozdrav, posebno pa pozdravljam vse v Anacondi.

Belokranjec.

Kotel eksplodiral.

Racine, Wis., 11. jun. — Sedem smrtnih slučajev bo menda vseh skupaj po nesreči vsled eksplozije kotla na premogovni ladji "C. K. Peck", ko je premog odkladala danes dopoldne v tukajšnjem pristanu tvrdke Pugh Coal Co. Eksplozija je bila tako silna, da je bil krov zdrobljen v kosce in daleč razmetan. Štirje delavci so mrtvi, eden se pogreša, ki je prejkone utonil, in dva sta tako ranjena, da ne moreta okrevati.

Kotel se je razletel v kose kacih 40 čevljev visoko.

Taft v Washingtonu.

Washington, D. C., 8. jun. — Prof. William H. Taft je bil danes prisrčno pozdravljen po svojih starih prijateljih, ko je dospel v zavezno glavno mesto povodom zborovanja Lincoln Memorial-komisije.

MED SRBIJO IN BOLGARIJO.

Napetost še velika, a ruski car posreduje in je upati na mir.

UMOR TURŠKEGA MINISTRA.

Mohamed Šefket paša, vojni minister turški, zavratno ustreljen.

London, 10. jun. — Mnogo Srbov je bilo usmrčenih danes v resnem spopadu med srbskimi in bolgarskimi četami blizu mesteca Makres. Novico o spopadu je prinesla posebna brzojavka belgrajskemu "Malemu Žurnalu", poslanemu semkaj.

Nadaljnji spopadi se pričakujejo v isti soseščini, kajti Srbi so poslali v ponedeljek bolgarskemu poveljniku službeno pisanje, v katerem mu dajejo rok do 7. ure zvečer za izpraznitev mesta Volodan, sicer da prične srbski general streljati na Istip, sedaj v bolgarski zasedbi.

Belgrad, 10. jun. — Srbski vojni minister je danes izjavil, da se vprašanje o vojni ali miru med Bolgarijo in Srbijo reši v dveh ali treh dneh.

Srbija, je rekel, mora obdržati vse ozemlje, zavzeto po njenih četah, in evropske velevlasti morajo pregovoriti Bolgarijo, da omeji zavezno pogodbo, sklenjeno s Srbijo pred vojno s Turčijo. Drugače bo vojna gotova, je zaključil.

Železnična zveza med Srbijo in Bolgarijo je ustavljena, in srbski časopisi izjavljajo, da se srbski poslanik na Bolgarskem že pripravlja, da zapusti Sofijo.

Srbska vlada je sklenila danes, poslati Bolgariji kratko in končno veljavno službeno pisanje, v katerem se naprosi vlada, takoj ukreniti vse potrebno za sestanek prvih ministrov obeh dežel.

Car svari pred bratomorno vojno.

London, 12. jun. — Upanje na ohranitev miru med bojevitimi Balkanci se je izza včerajšnjega dne znatno zboljšalo. "Batjuška (očka), vladar nad vsemi Slovani", je posvaril svojo deco pred bratomorno vojno in Francija je trdno zaprla vrata do svoje zakladnice. Položaj pa še ostane slej kakor prej kritičen.

Velevlasti se utegnejo pridružiti Rusiji v zahtevi, da se balkanske države razorožim, dočim vodi razsodna pogajanja o spornih vprašanjih Rusija. Ena glavnih nevarnosti teh razsodnih pogajanj pa tiči v možnosti, da utegnejo povzročiti novo evropsko krizo.

Pričakuje se, da velevlasti še danes predlože svojo zahtevo po razorožbi vladama v Sofiji in Belgradu. Vprašanje, ali bo vojna ali mir, se torej utegne rešiti pred koncem tega tedna.

Delo končano.

London, 9. jun. — Vsaka balkanskih delegacij je svoji vladi svetovala, predlagati takozvano konvencijo (pogodbo) s Turčijo.

Predsednik črnogorske delegacije, ki je v današnji konferenci predsedoval, je imel obenem svoj poslovilni nagovor, v katerem je izrekel v imenu vseh delegacij kralju Juriju, britanski vladi in sir Edward Greyu zahvalo mirovnih delegatov za izkazano gostoljubnost.

Mahomed Šefket paša umorjen.

Carigrad, 11. jun. — Mahomed Šefket paša, turški veliki vezir in vojni minister, je bil danes ustreljen.

Njegov pribočnik, Ibrahim bej, je bil tudi umorjen.

Princ Said Halim, minister zunanjih stvari in bivši predsednik državnega sveta, je imenovan začasnim velikim vezirjem. Vsi drugi ministri obdrže svoje urade.

O umoru pravi uradno poročilo:

"Zapustivši vojno ministrstvo danes dop., je veliki vezir vstopil v svoj motorni voz z namenom, da se pelje v visoko porto. Ali voz se je moral ustaviti na poti po Bajezid in Divan Jolu trgu, ker je bil tlak razrit.

"Nekaj oseb v drugem vozu, ki niso bile spoznane, je oddalo deset strelov v karo. Veliki vezir, ki je bil hudo ranjen, je bil prepeljan nazaj v vojno ministrstvo, kjer je umrl pol ure potem.

"Poročnik Ibrahim bej, ki je spremljal Mohamed Šefket pašo, je bil zadet po nekaterih kroglah in je vsled tega umrl."

Neki Topal Tevfik je bil prijet pod sumom, da je eden izmed morivcev. V svoji posesti je imel dva revolverja in nekaj patron.

Umor so baje povzročili nasprotniki Mladoturkov.

Na vislicah plačal zločin.

Washington, D. C., 9. jun. — Črnec Nathaniel Green, ki je na božični večer izvršil zločin na neki belokožni ženi, je plačal danes svoj zločin na vislicah.

Drobtinice.

"Človek je živel na tej zemlji stotisoče let". To ve povedati "Nar. Vestnik". Nato natanko in podrobno opisuje, kako je tedaj živel, kaj je jedel, skoro da nam predloži tedanji jedilni list. Za stotisoče let nazaj ve, kaj se je godilo, Bogve, kdo je tedaj vse to v bukve zapisal; a stavimo, kaj hočete, da ne ve, kaj se je pred 100 leti godilo v Duluthu. To so zgodovinarji!

*

"Prvi človek je bil ljudožerec. Mož in žena sedela sta na kupu vej ali na hlodu. Okoli njiju so bili otroci, za vsako leto eden; le tu in tam je mogoče eden manjkal, katerega je ukradel in požrl ta ali oni mož sosedne jame... Mi smo otroci ljudožrcev." Črno na belem v "Nar. Vestniku" — uredniški članek — od dne 2. jun. 1913. Glejte, kako imeniten zgodovinar! Za par stotisoč let nazaj ve, da sta mož in žena sedela na hlodu. Moderna svetovna zgodovina, zakrij si svoj obraz! Naši praočetje so bili vsi ljudožrci! Lep poklon našim starim. Trikrat na dan človeško pečenko, kakor danes porkchops. Dober tek! Pa kje hudimana ste tičali tako dolgo svetovni zgodovinarji, da je še le "Vestnikov" urednik to iznašel, ali vas ni sram? Kolumb, pojdi se v Duluth učit, Edison, ti si pravi šušmar, pritlikavec! Kaj ti pomaga tvoja elektrika, to bi bil iznašel, da so bili naši dedje ljudožrci!

*

Le eno nam je žal. Namreč, škoda, da ni bil "Vestnikov" urednik eden izmed tistih otrok, ki jih je ukradel in požrl mož iz sosedne jame. Dvojni dobiček bi bil. Prvič bi si bil tisti mož tako korenito želodec pokvaril, da bi ga za vselej minulo pregrešno veselje, krasti in žreti tuje otroke, drugič pa bi nam ne bilo treba danes brati tako strašno krvavih člankov iz Dulutha.

*

"Kopica modernih palač iz železa, cementa in stekla temelji na možganih antropoidnega bitja pravekov." Sapramiš, to je učeno! Sicer si tisti "Vestnikov" ljudožerec ni znal napraviti najpriprostejše bajte, a vendar je imel v svojih možganih temelj čikaških "skajskreperjev". To je morala biti pa res trda butica!

Prva mučenka.

Epsom, Anglija, 8. jun. — Gdčna. Emily Wilding Davidson je podlegla danes tukaj poškodbam, ki jih je zadobila v sredo pri tem, da se je zagnala v dirkališče in je zastavila pot kralja Jurija dirkaču, ki je potem telebnil čez njo, tako da sta bila ona in jockey težko ranjena.

Pokojnica je prva mučenka za stvar sufragetstva. Znana je bila po svojih drznih činih. Eden izmed teh je bil, da se je v svoji celici zabarikadirala (zagradila), tako da so jo šele s pomočjo gasilne cevi premagali. V nekem drugem slučaju se je v ječi strmoglavila po stopnicah, tako da je bila hudo ranjena. Bila je med najhujšimi izgrednicami v parlamentu, ki je vanj prodrla skozi neki zračni preduh.

"The Daily Sketch" je prejel od gdčne. Christobel Pankhurst iz Pariza brzojavko, v kateri je rečeno: "Gdčna. Davidson je umrla za ženstvo. Storila je to, da opozori svet na krivico, ki se godi ženskam, in da jim zagotovi volilno pravico."

Juan Vucetich.

Washington, D. C., 9. jun. — Današnje otvoritvene seje letnega zborovanja zveze "International Association of Police Chiefs" so se udeležili policijski načelniki iz 200 mest. Zborovanje se zaključi v soboto z volitvijo novih uradnikov. Med danes nanovo sprejetimi člani se je nahajal tudi Juan Vucetich, načelnik identifikacijskega urada ljudovlade Argentinije. Juan Vucetich je prvi inozemski član zveze.

Nova ogrska vlada.

Budimpešta, 9. jun. — Grof Tisza je sestavil danes novo vlado takole:

Prvi minister: Grof Štefan Tisza. Minister notranjih stvari: Isztvan Sandor. Poljedelski minister: Leon pl. Emerich Ghillanyi. Minister kraljevskega dvora: Baron Štefan Burian-Rajecz. Pravosodni minister: Dr. Ferenczy Szeksly. Finančni minister: Isztvan Teleszky.

Nov slovenski doktor.

G. Jos. F. Snedec, sin g. J. Snedca, znanega slovenskega trgovca v Pueblu, Colo., je dovršil svoje medicinske študije v St. Louis University in dobil dne 5. t. m. doktorsko diplomo. Dr. Snedec je star šele 21 let.

Japonski jingos.

Tokio, Japonija, 8. jun. — Družba "Protiameriška mladež" je priredila danes tukaj velik shod. Kot bojeviti govorniki so nastopili znani agitatorji. V govorih se je rohnelo najbolj proti japonskim ministrom. Koncem zborovanja je bila sprejeta resolucija, v kateri se poziva k takojšnji napovedi vojne proti Združenim Državam.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 11. jun. — Program ali spored veselice, ki jo priredi naša šolska mladež v korist nove župnijske šole sv. Jožefa v nedeljo, dne 15. majnika s pričetkom ob dveh popoludne v Sternovi dvorani (805 N. Chicago st.), bode zelo raznovrsten in zanimiv. Pod vodstvom čč. šolskih sester so se pridno vršile vaje, tako da nam je pričakovati najboljše zabave in najlepšega užitka. Natančni spored odkrijemo javnosti šele po veselici, ko bomo lahko presodili, katera točka je bila najlepša. Vstopnina samo 25c za osebo.

— Umrla je v sredo 3 leta stara hčerka g. Ignacija in ge. Katarine Avsec, 201 Stone St.

— Rev. Daniel Murphy, župnik iz Los Angelesa, Cal., je umrl v bolnišnici sv. Jožefa v ponedeljek vsled naglega napada srčne hibe. Nahajal se je nekaj dni na obisku tukaj pri Rev. A. S. Olszewskem, župniku poljske cerkve sv. Križa, svojem bivšem sošolcu in prijatelju. Na poti je bil v New York in Boston k svojim sorodnikom radi zdravja. Bolan je bil na srcu in pljučih izza februarja.

— Ali ste že kupili primeren molitvenik za svojega sinčka ali lfčerko, ki pristopi drugo nedeljo k mizi Gospodovi? Ni ga primernejšega darila za prvoobhajanca, nego je lepa molitvena knjiga, kakor jo dobite na prodaj v tiskarni Amer. Slovenca. Ne pozabite!

— II. warda napreduje. Storjeni so že prvi koraki, da se North Chicago str. in sosedne ceste zboljšajo z uvedbo odtočnih cevi in rovov (sewer systema). Ogromna večina hišnih posestnikov je vneta za to zboljšavo, ki pomeni velik napredek, kajti potem se bo warda vse hitreje razvijala, zlasti potem, ko bo široki N. Chicago street lepo tlakovan, da izgine sedanja prašna nadloga. "Sewer" za II. wardo je proračunjen na $26,254.23. Kopanje rovov bo težavno radi kamnitih tal, zato bo stvar nekoliko draga, pa enkrat se mora izvršiti, in čim preje, tem ceneje, kajti vse se draži od leta do leta.

— Izobraževalno društvo "Slovenija" je v svoji zadnji mesečni seji sklenilo, napraviti lep skupen izlet v hosto pri Troyu in sicer drugo nedeljo prihodnjega meseca, dne 13. julija. Odbor desetorice ima vse priprave v oskrbi. Že sedaj si predstavljamo v duhu, kako bo v krasni hosti krasno odmevalo krasno petje slovensko, da kaj tacega še ni bilo pod milim nebom pri Troyu.

—O velezabavnih piknikih pri Troyu zadnjo nedeljo, ki so vkljub mrazu izborno uspeli, smo obljubili obširneje poročati danes, in obljuba dela dolg. Ker pa prinaša ta št. A. S. mnogo zanimivejših stvari, ki nam jemljejo ves prostor, zato ostanemo rajši na dolgu, ki ima pred drugimi dolgovi to prednost, da nam ga menda niti poravnati ne bo treba. Pikniki namreč niso bili društveni.

— G. Karol Rački, član "Slovenije" in "Slavije", ki je eden najboljših risarskih umetnikov pri koledarski tvrdki Gerlach-Barklow Co., je postal državljan Združenih Držav. V ponedeljek je napravil izpit z najboljšim uspehom med vsemi kandidati za državljanstvo.—Tem povodom spet priporočamo vsem našim rojakom, ki nameravajo stalno ostati tukaj, da si pridobe brž ko je mogoče prve in druge državljanske papirje ter tako postanejo pravi državljani nove domovine, kajti sicer se bodo kesali prej ali slej. Če hočemo Slovenci priti do veljave na političnem polju, moramo skrbeti, da bo število naših volivcev kar največje. Uvažujte — in ne odlašajte!

—G. John Kirincich, trgovec z obleko pod h. št. 915 N. Broadway (na voglu Ruby streeta), namerava svojo že itak prostorno prodajalnico razširiti, tako da bo zavzemala tudi bivšo Finkovo "cerkvico". Torej na našem hribu "business" uspeva, kar je lepo in prav.

— Šolsko štetje se vrši te dni in pravijo, da pokaže pomnožek mestnega prebivavstva za najmanj 3,000 duš v zadnjem letu. Lansko štetje v tem mesecu je dognalo 45,820 prebivavcev. Letošnje štetje spet pokaže, da število tujerodcev, takozvanih "foreignerjev", mnogo hitreje narašča, nego število duš čisto ameriškega pokolenja, kakor se imenujejo, dasi so vsi priseljeni, samo eni prej in drugi poznej.

— Novi policijski sodnik Frank Lumley je izdal svoje prvo mesečno poročilo, ki kaže novo mestno upravo v najboljši luči. Poročilo Lumleyevo kaže, da so prejemki njegovega urada znatno večji nego izdatki. Prebitek znaša nič manj nego $171.60, in ček za to vsoto je izročil g. Lumley mestnemu odboru. Od pamtiveka ni bilo kaj tacega v Jolietu, da bi policijski sodnik bogatil mestno blagajno. G. Lumley je mož-beseda; kakor je obljubljal med mestno kampanjo, tako dela. Čast!

—Člani šolskega odbora so se v svoji zadnji seji izražali proti poletnim počitnicam, vendar je ostalo nedognano vprašanje, ali naj ima Joliet svoje šole odprte po šest dni v tednu vseh dvainpetdeset tednov v letu, ali naj ostane po starem. Šolska deca brez počitnic? Bežite no.

— V borbi Boardman-Hennebry v državnem zakonodajstvu je zmagal danes Boardman, progresivnik proti demokratu, z 81 proti 59 glasom. Torej je naš državni poslanec g. George B. Boardman.

— Letošnjo proslavo slavnega Četrtega (Fourth of July) prevzame v oskrbo pred kratkim ustanovljeni Joliet Civic Club. Priprave se že delajo.

— Te dni se je pričela v okrožnem sodišču okraja Will obnova pravde Steger-Geppert. Kakor smo poročali svoj čas, je bil Wm. Geppert, urednik newyorškega lista "Musical Courier Extra", obsojen v dvoletni zapor v kaznilnici, ko je bil spoznan krivim kazenske zarote proti bogati tvrdki John V. Steger za izdelavo pianov.

— Govori se, da preideta dnevnika "The Joliet News" in "Joliet Evening Herald" pod nadzorstvo g. Ira C. Copleya, znanega industrijca-milijonarja iz Aurore in kongresnika 11. distrikta.

— Illinois Steel Co. je uvedla pred kratkim novoto v plačevanju svojih zaposlencev. Poprej so dobivali delavci vseh departmentov svoja plačila na eninisti dan, sedaj so pa za razne departmente razni plačilni dnevi.

— 1,000 fotografij tisoč jolietskih otrok bo razstavil neki jolietski fotograf v "Temple of Childhood" na panama-pacifiški razstavi v San Francisco, Cal.

La Salle, Ill., 6. jun. — Dragi mi urednik Amer. Slovenca! Prosim, da priobčite par vrstic v vašem listu o naši slovenski naselbini, iz katere se malokedaj sliši in katera je precej obširna.

Kar se tiče dela, gre sedaj vse bolj počasi. Premogovi rovi kaj slabo delajo in fabrike ravno tako, tako da ne verjamem, da bi se tu delo lahko dobilo.

Kar se tiče društvenih razmer, vsa društva še povoljno napredujejo, katerih imamo tu v naši naselbini 13, ki so priklopljena k več raznim jednotam in zvezam. Da pa kaj več omenim o društvih, povem, da društvo Vitezov sv. Martina št. 75 K. S. K. J. je eno glasno sklenilo na izvanredni seji 20. maja t. l., da priredi to društvo veselico in sicer na dan 4. julija. In kar vem, da kar bo čistega ostalo, da se ta svota uporabi za napravo viteške obleke in drugih potrebščin. Zato pa mladeniči, čvrsto na noge in pristopajte k temu viteškemu društvu, ki je eno prvih. Vem, da 30 članov je že, ki so se podpisali, da bojo ostali zvesti viteški društveniki. Pa več o tem ne govorim, ko mi ni znano. Še to omenim, da bi ja na tisti dan katero drugo društvo ne priredilo veselice. O tem drugič več. Z Bogom!

Poročevalec.

S potovanja v staro domovino in nazaj.

SPISAL JOSIP KLEPEC.

(Konec.)

Imel sem priliko videti nekega Amerikanca iz sosedne vasi. Ta je bil v Pa. več let in se tam oženil. Oče mu je izročil posestvo, nato se je ta podal z družino lani domov. Tako se je postaral, da ga nisem poznal. Podoben je očetu, zato sem mislil, da je to "ta stari". Tožil je in tarnal. Denar je izdal za posestvo in za pot, a zdaj bi moral zopet vse razprodati, če bi hotel v Ameriko z družino. Rekel je, da bi bilo stokrat bolje, če bi se bil oni parnik potopil, na katerem se je vračal domov. Poleg drugih neprilik, sem opazil v mnogih krajih doma le ženske in otroke, ter starčke, ker mladeniči in možje srednjih let so ali v tujini ali pa pri vojakih, zlasti zadnje, ker so nekateri po 6 mesecev gladovali ob srbski meji v vojaški suknji, doma pa so ostale le žene in nedorastla deca, ter starci, tako da nima kdo orat ne sejat. Zato je tolika draginja vsepovsod. Denar mi je šel hitro izpod palca. Še le takrat sem opazil, da ima zlasti avstr. denar silno polzek žep.

Še predno sem se podal iz Amerike na pot, so mi mnogi prijatelji pravili o čudnih razmerah v Avstriji. Pravili so mi, kako tujega se človek tam počuti, če je bil v Ameriki dolgo časa, kako nerodno se mu vse zdi. Kako majhno in ozko je vse, polje, gozdi in posestva, istotako hiše in poslopja ter živina in orodje. Kako revni so ljudje in kako jih tarejo nadloge, time, nepremišljena in slaba vlada in vojaštvo. Kako slab utis naredi vse na človeka, ki se je vrnil. A jaz vsega tega nisem verjel. Predstavljal sem si vse v lepši luči in v rožnem cvetju, a našel sem vse še v slabšem položaju, kakor mi je bilo mogoče dopovedati. Kmalu sem priznal, da sem se motil in da so prijatelji imeli prav, ko so mi pravili, da ne bom tam ostal, vsaj za stalno nikdar ne.

Izprevidel sem kmalu, da Avstrija ni več moja domovina. Tu mi ni za ostati. Šel bi nazaj v Ameriko, če bi ne imel ne nog ne rok.

Silno težko sem odšel z domače vasi, ker sem sodil, da odhajam za vselej. Morda se spet kdaj vrnem za nekaj časa na obisk, a za stalno — nikdar več, do skrajne sile.

Tako tesno mi ni bilo še nikdar pri srcu, kot takrat ko sem se ozrl po domu in domači vasi, predno sem odšel. Pa tudi po poti proti Zagrebu bi se bil bridko zjokal, če bi bil sam. Bal sem se, da ne zbolim, zato sem se raje pomenkoval s sopotniki, ali pa zadremal, da zabim na tugo i jad, ki mi sta težila dušo.

Ko sem odhajal prvič iz doma na pot v Ameriko, mi ni bilo ne pol tako hudo, dasi nisem ne takrat se mislil povrniti tako kmalu, ali tudi nikdar. Pa primerilo se mi je, da si sem v zadnjih letih nakopal na glavo domačo hišo in posestvo, odtakrat sem se pripravljal na odhod vsaj na obisk, da zadevo uredim in ako mogoče se tudi otresem domačije, kar sem tudi sedaj menda storil, ker sem vse izročil najstarejšemu bratu, komur pravzaprav tudi pripada.

Odhajajoč iz nazadnjaške Avstrije, sem obljubil, da se ne vrnem v njeno ježasto naročje dok bom imel vsaj en dolar dnevnega zaslužka pod prelepo zvezdnato zastavo lepe naše domovine — Amerike, ali pa da se razmere tam spremene z ozirom na vlado, industrijo, obrt in poljedelstvo; da se spremeni krona v grb enakopravnosti, vojašnice v delavnice, a vojaki v delavce, in obrtnike, ker sedanja birokratna in nazadnjaška vlada, vojska in politika avstrijska, je glavni vzrok izseljevanja — to je prava rak-rana. Ni treba iskati druge.

Vedel sem, da se moram požuriti, če hočem priti do morja in se vkrcati na parnik Rotterdam, kojega mi je priporočal še v New Yorku prijatelj Burgar. Šel bi bil na Ljubljano, pa se mi ni zdelo vredno, ker sem tam že bil prej, a v Zagrebu še ne.

Ko sem si v Zagrebu kupoval vozni listek, sem moral pokazati potovalni list, ker brez "posa" ne more nihče potovati, posebno v sedanjem vojskinem času, pa me je tudi opomnil, ker se nalašč nisem hotel odkriti. Bil je to nekak kraljevi uradnik ali komisar, pa sem se izgovarjal, da Amerikanec se nikdar ne odkrije, ko kaj kupuje ali prodaje. Ker sem se bal, da me ne zadrži, sem se vseeno njemu na ljubo odkril.

Med potjo proti domu me ni nihče vprašal za pot. list, a ko sem prišel v Bruck na Štajerskem, sem ga spet moral kazati, istotako v Lincu in na avstrijski meji, tudi v Rotterdamu in New Yorku, da nisem rabil na Ellis Island med naseljence.

Med potjo sem po avstrijskih mestih opazil večinoma le vojaštvo, črne, visoke kape in zlobnozasukane črne brke..., a delavca s pelom ali dinner bucketom pa nisem videl nikjer na avstrijskih tleh.

Ko prestopimo avstr. mejo, je že spet vse izgledalo bolj napredno. Sredi lepih kmetij so se razprostirala cvetoča nemška mesta in v njih tovarne z visokimi dimniki, ter rudokopi v okolicah mest. Tam človeku nekoliko oddahne, a avstrijske revščine ne pozabiš tako hitro. Po Nemčiji tudi ni toliko vojakov videti, le redkoma, kot v Franciji, vidiš katerega "mihelna" s svitlo čelado na glavi.

Prišedši v Rotterdam, sem bil v nekaj minutah že na velikem parniku, ki je že isto noč odjadral. To je eden največjih parnikov na svetu, ker je eno tretjino večji kot "Kaiser W. d. Grosse", zato je bila vožnja na njem bolj prijetna, ker se ni tako zibal, sicer je tudi takrat bilo precej nemirno morje. Na ladji sem se seznanil tudi s tremi rojaki iz Notranjske, ki so se vkrcali še le na Francoskem.

Ko smo prišli v New York in smo zagledali slavni "Kip Boginje Protosti" ali Statue of Liberty, nam je srce zaigralo veselja in godba je zasvirala: "My Country... Sweet Land of Liberty!", potniki smo jo pa spremljali s petjem.

Prišedši v Hoboken, sem jo takoj odkuril proti zapadu. Med potjo si sem večkrat zapel: "Lepa naša domovina".

Zamudil se nisem med potovanjem veliko, ker sem bil vedno sam pa sem se povsod žuril. Imel sem celo vožnjo že naprej narisano, da nisem rabil dolgo čakati ne vlaka in ne parnika. Avstrija se mi je zamerila že ko sem prestopil mejo Švice. Bilo je bolj slabo deževno vreme, zato nisem hotel mesiti več blata doma, kakor je bilo za silo potrebno.

Kadar se človek vrne v Ameriko, se počuti spet doma in domačega — prostega in zadovoljnega. Tako sem se tudi jaz razveselil, ko sem prišel med svoje ljudi —

kjer ni mi tuj noben obraz,
pozna me vsak — vsakega jaz.

* * *

Komur je sreča v Ameriki mila, je najbolje, da se tu za stalno nastani, pa obenem gleda, da privede k sebi svoje drage, da jih reši avstrijske krute sužnosti in njenega težkega jarma. Amerika ima dovolj prostora, kruha in dela tudi za vse one slovenske trpine, ki si žele zboljšati svoj tužni stan. Tu je prava domovina za vse trezne in delavne ljudi, kakor so Jugoslovani sploh.

Saj tukaj solnce bolj blišči
in hrib tu lepše zeleni.

* * *

Sl. uredništvu moj poklon za priobčenje tega skromnega spisa, a čitateljem(icam) hvala za potrpljenje pri branju.

Vsem vedno udani

JOS. KLEPEC.

ZAHVALA.

Spodaj podpisani se najtopleje zahvaljujemo vsem znancem in prijateljem, ki so obiskali pok. soproga, oziroma očeta in brata,

Antona Jurjevich,

v njegovi dolgi in mučni bolezni.

Pokojni, Anton Jurjevich, je bolehal eno leto in 5 mesecev za pljučnico. V Ameriki je bil 23 let. Rojen je bil na Belokranjskem v vasi Narajec, fare Dragatuš. Pokojni bil je član društva sv. Frančiška Sal. 29 K. S. K. J., Joliet, Ill., katero mu je preskrbelo lep pogreb. Umrl je 5. junija 1913.

Ne smemo pozabiti domačega župnika Rev. J. Kranjca, ki je imel sv. mašo za ranjkega. Najtopleje bodi hvala še enkrat vsim skupaj ter vam stotero Bog povrni!

In tebi, dragi ter priljubljeni soprog, oče in oziroma brat, Ti želimo večni mir in pokoj; naj ti bode lahka tuja zemlja; večna luč naj Ti sveti in počivaj v miru!

V Jolietu, 9. junija 1913.

Žalujoči ostali:

Katarina Jurjevič, žalujoča soproga in dva otroka, ter brata: Josip in Nick Jurjevič.

Rex in Moose Pivo

NAJBOLJŠE NA SVETU.
Razprodaja
FRANK TRAMPUSH
VIRGINIA, MINN.
Duluth Brewing & Malting Co.
Duluth, Minn.

Geo. Laich
SALONER IN
AGENT PAROBRODNIH DRUŽB,
se priporoča rojakom v naklonjenost.

Pošilja denar v staro domovino, hitro in točno in po dnevnem kurzu.
Prodaja fina vina, likerje in smodke.

ROJAKI DOBRODOŠLI!
3501 E. 95th St. So. Chicago, Ill.

Chicago Telephone 3348.
Chris. J. Braun's
CIGAR STORE
So. Ottawa St. (Rear), Will Co. Bank.
JOLIET, ILLINOIS.
"Mayor" Cigare — špecijaliteta. Importirane in domače cigare.
Pipe in tobak za pipo.

AUSTRO-AMERICANA PAROBRODNA DRUŽBA

Direktna črta med New Yorkom in Avstro-Ogrsko.

Nizke cene

Dobra postrežba, električna svitljava, dobra kuhinja, vino brezplačno, kabine 3. razreda na parobrodih Kaiser Franz Josef I. in Martha Washington.

Na ladijah se govore vsi avstrijski jeziki.

Družbni parobrodi na dva vijaka:
Martha Washington — 14. junij.
Kaiser Franz Joseph I.—June 21st.
Laura — July 9th.
Argentina — July 16th.

Za vsa nadaljna pojasnila se obrni na glavne zastopnike:

PHELPS BROS. & CO.
2 Wasnington St., New York, N. Y.
ali na njih pooblaščene zastopnike v Zjed. državah in Kanadi.

Anton Košiček

Slovenski gostilničar

Pri meni je vedno največ zabave in najboljše pijače.
"Tonček Is O. K."
N. W. Phone 1297
1151 N. Broadway. JOLIET

N. W. Phone 809.
MIHAEL KOCHEVAR
SLOVENSKI GOSTILNIČAR
Cor. Ohio in State Sts. Joliet, Ill.

GODBA ZA PLESE IN VSE DRUGE zabave, zmožna grati slovenske in drugonarodne komade, najnovejše. Z orkestrom ali plehovo godbo po unijski ceni. Tudi iščem slovenskih godcev. Telefon 703 N. W., 1521 Chic. Josip Stukel, 209 Indiana St., Joliet, Ill.

NAZNANILO.

Cenjenemu slov. občinstvu naznanjam, da potujem sedaj po Minnesoti, kjer bom prodajal ure, zlatnino itd.

Priporočam se toplo vsem rojakom, da me obilno počaste s svojimi naročili.

FRANK BAMBICH,
urar in zlatar,
JOLIET, :-: :-: ILLS.

Vsem Slovencem in Hrvatom priporočam mojo gostilno
"HOTEL FLAJNIK"
3329 PENN AVENUE
v kateri točim vedno sveže
PIVO, ŽGANJE, VINA IN RAZNOVRSTNE DRUGE PIJAČE.
Priporočam se cenjenemu občinstvu najobilnejši obisk. — Vsi znanci in neznanci vedno dobrodošli!
NA SVIDENJE!
P. & A. Phone 351-W.
Geo. Flajnik, lastnik
3329 Penna Ave. Pittsburg, Pa.

ZA
Zavarovanje
proti požaru, mali in veliko posojila pojdite k
A. SCHOENSTEDT & CO.
203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
Joliet, Ill.

TROST & KRETZ
— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMOD
Posebnost so naše
"The U. S." 10c in "Meerschaum"
Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na
108 Jefferson Street, Joliet, Ill.

Oscar J. Stephen
Sobe 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS.
JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.
Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi škodbi.
Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.
Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

Fred Sehring Brewing Co

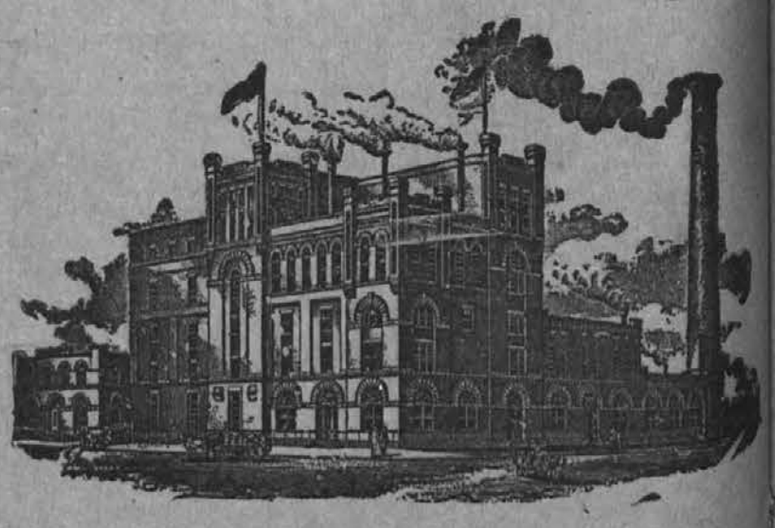

PIVO V STEKLENICAH.
Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS

Ali imate zapeko?

Kadar potrebujete kako zdravilo zoper otrpla jetra, neprebava, zapeko ali težko prebavo, vzemite

SEVEROV
Življenski Balzam
(Severa's Balsam of Life)

Je splošna tonika za onemogle živce.
Cena 75 centov.

Ali ste nervozni?

Da hitro olajšate nervoznost, dušno potrtost, histerijo, nespečnost, itd., rabite

SEVEROV NERVOTON

Je izborna hrana za onemogle živce.
Cena $1.00.

Naprodaj v lekarnah. Zahtevajte "Severova Zdravila". Zavrnite druga. Ako jih nima vaš lekarnar v zalogi, naročite jih od nas.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen l. 1895.

Anton Nemanich in Sin

1002 N. Chicago Street

Konjušniica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in mrtvaške vozove in kočije.

Na pozive se posluži vsak čas ponoči in podnevu.

Kadar rabite kaj v naši stroki se oglasite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344.

Naši kočijaži in vsi delavci so Slovenci.

Mestna hranilnica ljubljanska

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.

Denarnega prometa koncem l. 1912 je imela 660 MILIJONOV KRON, VLOGE znašajo nad 42 MILIJONOV KRON, REZERVNI ZAKLAD PA 1 MILIJON 300 TISOČ KRON.

Vložen denar obrestuje po

$4\frac{1}{2}$ %

brez vsakega odbitka.

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE in CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.

Denar pošiljajte po POŠTI ali kaki ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno "žparkaso". NAM PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobimo Vaš denar.

SVOJ NASLOV NAM PIŠITE RAZLOČNO IN NATANČNO!

A. NEMANICH, preds. M. STEFANICH, tajnik. S. OLHA, blag.

Slovenian Liquor Co.

1115-17-19 Chicago St
JOLIET, ILL.

GLAVNICA $50,000.00.
Ustan. in inkorp. leta 1910

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žganja in drugih pijač, koje prodaje na debelo.

Rojakom se priporoča za obila naročila.

Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika.

Potovalni zastopnik: Fr. Završnik.

Naše geslo: Dobro postrežba; vašepa bodi: Svoj k svojmu!

Ilirija Grenčica v steklenicah in Baraga Zdravilno Grenko Vino.

Ta banka plača

3%

obresti

na vlogah

Joliet Trust & Savings Bank

110-112 N. Ottawa Street. Joliet, Ill.

Glavnica $100,000.00 Jamstva fund $50,000.00

ARCHIBALD J. McINTYRE, Pred.
ERVIN T. GEIST, kasir.
THOS. F. DONOVAN, Podpred.

TA BANKA JE POD DRŽAVNIM NADZORSTVOM.

SIROMAK STE.

(Napisal Januš Golec.)

(Konec.)

Vsa družba se je zbrala k večerji. Še plesali bi bili radi gostje ta večer, pa ni šlo, ker so se gospodje preveč spotikali; eden je zaklinjal z žreblji nabite črevlje, drugi raskav pod, a pravi vzrok je bil pa le vinski duh, ki si izbere večkrat sedež ravno v nogah.

Gospod okrajni sodnik se je še enkrat skušal zahvaliti gospodu gostitelju in milostljivi za vso skrb, pa je govoril v meterskih pavzah, ker jezik se mu pač ni hotel gibati.

Gostje so se jeli poslavljati in se vračati proti trgu z glasnim ukanjem. Nič posebnega se jim ni pripetilo na povratku, le drugi dan je tudi marsikateri nelovec spoznal, da je med ponočno potjo streljal zajce — brez puške.

Marko se je vrnil z doktorjem, Ela in gospa pa sta počakali drugo jutro v vinogradu.

Prvič, odkar je bival v doktorjevi hiši, ni zatisnil celo noč očesa. Ga je že zagugal spanec v polsenj, pa zasvetile so mu nasproti Eline oči, zaokrožila mu njena usta z belimi zobmi na ljubko — Marko se je vzdramil in znova jel premišljevati večerni sprehod, korak za korakom; ko je pa prišel do glasu klarineta, ki mu je odmaknil kozarec ljubezenskega časa, je vzdihnil: prekratko je bilo! Prekratka mu je bila tudi noč, dasi brez spanja. Le tu in tam mu je motil blaženost dvom: občuti Ela isto kot jaz?

Odslej so se začeli za Marka rajski dnevi, kolikokrat je pozneje mislil nazaj na nje. Z njo — z Elo, — je govoril vsaki dan, jej gledal v oči in jo spremljal na sprehodih. Koliko sreče je pil v teh nikdar pozabnih dnevih iz čaše življenja, kako prijetno mu je bilo okrog srca, pa tudi — kako otročji je bil.

Dnevi počitnic so se bližali zatonu; gospod doktor je opomnil Marka, naj si izbere stan in pripravi na odhod.

Stan, odhod, baš te dve besedi, ki sta mu bili nekdaj vsakdanja misel, sta ga sedaj zadeli nenadoma in tako neprijetno.

Ela mu je nasvetovala moderno medicino in tej je pritrdil tudi Marko. Težko je bilo slovo od ljubice, jela sta se poslavljati z zvečer pred odhodom na sprehodu.

Zjokala se mu je v naročju, pa se mu zopet nasmehnila, češ, saj se bodeš kmalu vrnil. Prisegala sta si zvestobo in obljubila besede srca zaupati — voljnemu papirju.

Hvaležno je Marku stisnil roko doktor in ga še opomnil na malenkosten podpis na dolžno pismo.

Gospa milostljiva pa mu je z nasmehom podala roko, prepričana, da mu je strta meniška resnost in da bode romal Marko kot kavalir na Dunaj.

Treba je bilo v slovo še mahniti k očetovi in stričevi hiši.

Abiturijent je zadovoljen in srečen stopal proti Sotli, proti hiši očetovi. Komaj pa je zagledal v mračni svetlobi ta njemu nekdaj najljubši hram, se je streznil, vztrepetal je, spomnil se je na — mater. Vzbudila se mu je vest, ki mu je očitala: skoro cele počitnice si zanemarjal rojstni prag in materino srce. Solza iz materinega oka, ki mu je pri slovesu kanila na roko, ga je spekla, vtaknil je roko v žep in se bližal tiho, kakor nepošten tujec, domačemu krovu.

Še bolj pa je ga pogrelo, ko je prestopil prag in ugledal v kuhinji mater; mesto, da bi ga bila pokarala, se mu je milo nasmehnila, govoreč:

"Si vendar — enkrat prišel!"

Stopil je v svojo sobico, bila je očedena in pa opremljena z materino skrbjo. Pripravil si je kovčeg, sedel za mizo in mati mu je prinesla skodelico kislega mleka, ki mu je doslej vsikdar teknilo najbolje — a danes mu ni šlo. Ni govoril z materjo, pa tudi spal ni to noč; bojeval je boj materine in Eline ljubezni. Kot navadno vsakega, zmagala je tudi Marka — slednja.

Oče mu je drugi dan, ko se je poslavljal, očital nehvaležnost; mati pa je molčala, ga pokrižala na čelo in solza ugaslega upanja mu je kanila iz materinega očesa na roko. Govorila mu ni, kot vselej doslej: "Ne pozabi na Boga!", ker ni mogla — njeno srce pa je občutilo nekako bolest, ker je gledala lastnega otroka, na katerega je stavila ves up, odtrganega od materinega srca in prodanega svetu.

Tudi stric ni rekel nič, pa tudi v žep ni segel; drugi dan pa je na vso jezo pil iz polovnjaka, ki ga je hranil za primicijo.

Le Marica in Zinka sta bili mnenja, da je doktor še nekaj več kot — kaplan.

Marko je stopal z mešanimi čustvi v veliko mesto; iz njegovega srca pa je pregnalo meglo slovesa pismo iz Elinih rok. Odslej je bil zopet srečen in marljivo zaupaval papirju, kar mu je narekovalo — srce.

IV.

V trgu je nastopila dolgočasna zimska sezona. Mladina je krenila v mesta, prenehali so izleti, pa tudi druge poletne zabave. Vse se je zarilo v zimske brloge; tudi gospa doktorjeva in Ela sta bivali doma.

Kot blisk se je pa okoli vseh svetnikov raznesla po trgu novica, da je prestavljen dosedanji sodnijski pristav in na njegovo mesto pride drugi, mlad in — samec. Vsi so radovedno pričakovali novega gospoda; uradniki so ugibali sem in tja, gospodičnam samskim pa je trepetalo v pričakovanju srce: bo li adjunkt kavalir ali — filister?

Pridrdral je voz z gospodom Pučnikom; gospodje so natezali vratove in po moški navadi, brez sramu, gledali skozi okna; ženska očesa pa so skrita za zastori pogledovala za njim.

Skočil je pred gostilno iz voza.

"Pa s kako eleganco", je povdarjala gospa doktorjeva Eli.

Pristav Pučnik je bil mož tridesetih let, zelo krepke postave, čednega obraza in na parketu priučene hoje.

Že koj prvi večer je pridobil za-se moško družbo v trški gostilni s svojim uljudnim, pa tudi zabavnim obnašanjem.

Po par dneh pa je bil po običajni predstavi že znan tudi ženskemu spolu kot eleganten gospod, ki je imel za vsako žensko stvarico prijazno besedo.

Tudi na gospo doktorjevo je napravil ugoden vtis, nič mu ni imela oporekati, le brke pod nosom bi si bil moral novomodno pristriči.

Tržka družba je oživela po njegovem prihodu. Začelo se je zopet poletno življenje veselic in plesov, ker gospod pristav je bil pevec tenorist in izboren plesalec.

Gostilničar Mlačnik si je mel zadovoljno roke in bil mnenja: da bo še vsaki izmed treh hčera lahko primaknil par stotakov k že določeni doti, če bi le gospod adjunkt vsaj nekaj časa ostal v trgu.

Vabili so ga v vse hiše; posebno mamke, ki so imele za možitev zrele hčere, so kar tekmovale, prekositi jedna drugo v uljudnosti in postrežbi.

Gospod pristav se je odzival vsem vabilom, pa posebno pogostni gost je bil pri doktorjevih. Vsi tržki gospodje so se brž zjedinili: da je njegovo oko obviselo na črnookem kebrčku— Eli.

Sicer mladi, pa praktično misleči Eli je bil gospod Pučnik pogodu, posebno ker ni bil nikoli dolgočasen, je znal vedno kaj novega povedati, če mu je pa zmanjkalo govorniške krošnje, pa je povabil gospico h glasovirju in ob njenem spremljanju tako mično zapel, da ga je prosila še za drugo kitico. Ko sta pa končala, mu je pogledala v oči in pri tem-le pogledu se je tako fino nasmehnil, da ni mogla celo noč pozabiti tega nasmehljaja.

Marku je še sicer odgovarjala na pisma, pa tako bolj suho, brez ognja in se je vedno izgovarjala, da ne utegne in da jo mučita glavobol in nervoznost.

Seveda, v prvi ljubezni plavajoči medicinec je verjel in še miloval revico, ki bi pač naj skrbno pazila na svoje nežno zdravje.

Po dokončanih božičnih plesih in veselicah pa je že celi trg govoril o zaročitvi gospoda adjunkta z Elo.

Nevoščljive matere in na cedilu ostale gospodične so se hudovale in našle na Eli marsikateri nedostatek, ki doslej ni bil znan; gospodje pa so bili le mnenja, da je kebrček tudi praktičen.

Marka o božičnih počitnicah ni bilo domov, — ker ni imel denarja; prosjačiti in izposojevati si pa se je sramoval. Porabil je prosti čas za študij; vendar njegovo srce je koprnelo po domu, posebno po Eli, ker je iz vedno bolj pojenjačih in suhih pisem zajemal — dvom.

Bližal se je pust. Priprave za ples na pustni večer so se vršile v našem trgu; medicinec pa je prejel od doma brzojav; mati je na smrtni postelji in ga želi videti. Tresel se je, ko je prečital brzojavko in iz ljubezni do matere je šel prvič prosjačit! Odpeljal se je domov in dva dni pred pustom je v Sotli proti domu. Kako se je poprej vsikdar veselil, ko je kot gimnazijec zavil v Sotlsko dolino, ki, dasi ozka, ima vendar nekaj prikupljivega. To pot pa se mu je dozdevala pusta. Zanimala ga ni štajerska, ne hrvaška stran, korakal je nemo in tudi znancem je neprijazno odzdravljal.

Domači so ga sprejeli s solznimi očmi — tudi smrtno bleda mati ga je nekaj časa srpo gledala; ko ga je pa spoznala, svojega Marka, je omilila svoj pogled in s trudom ter presledki govorila:

"Si — vendar — le prišel, menila sem — da te — ne bo."

Ni jej odgovoril, le solza mu je kanila iz očesa in se pocedila po materinem licu, ko jo je poljubil. Prisedel je k njej in jej stiskal ovenelo roko.

Zazvonilo je v domačem zvoniku "Ave Marijo", vstali so vsi, mlajša sestrica je molila naprej, pa tudi Marko je ginjeno odgovarjal, kakor že dolgo ne.

Med molitvijo je mati upirala svoj motni pogled v sina in odleglo jej je, ker se je prepričala, da še sinko le ni pozabil na materino doto, na — Boga.

Drugi dan je posetil stričeve; bil je prijazno sprejet. Zinka in Marica sta ga kar preobkladali z uljudnostmi in ga prosili pomoči pri očetu za jutrajšnji pustni ples v trgu. Vendar to pot se je sicer vsemogočni Marko opekel pri stricu, ki se je z vso odločnostjo protivil, da na pust ne dovoli, ker se pleše čez polnoč in pepelnica je—svet dan.

Zinka in Marica sta jokali; Marku sicer ni bilo za ples, dasi se ga je bil naučil na Dunaju; pa z Elo, z izvoljenko, bi se bil rad sestal baš na plesišču.

Materi je drugi, pustni dan postalo huje, celo predpoldne je Marko presedel ob njeni strani. Ni mogla več govoriti, le za roko ga je še tu in tam prijela.

Kazalci stenske ure so kazali na štiri popoldne, materi je odleglo, pa tudi Marku; rekel je, da gre k sestričevim, lagal je prvič materi, šel je na — ples.

Pri vratih se je še enkrat ozrl, srečalo ga je materino oko, ki ga je tako milo in proseče pogledalo; premagal pa je ta slednji pogled — šel je.

Mračne misli so se mu podile po glavi, ko je korakal proti trgu; ni se oglasil pri doktorjevih, zavil je naravnost k Mlačniku. Znanci so ga burno pozdravljali, ga slavili kot požrtvovalnega domoljuba, pa ni se jim nasmihal, ampak je molče pričakoval otvoritve plesa.

Prihajala je tržka gospoda, tudi Ela je okoli osmih zvečer vstopila v spremstvu gospe doktorjeve in Marku nepoznanega adjunkta.

Stisnil se je v kot, ne da bi se bil rad pokazal, pa moral je na dan, ker mu je gospa že od daleč mahala z roko.

Poklonnil se jej je, tudi Eli je podal roko. Pa bil je ta pozdrav oficijelen, še prijateljski ne; Ela mu še prijaznega pogleda ni privoščila, ampak se brž obrnila smehljaje k gospodu pristavu.

Udarila je godba; gospodje so se poklonili damam in zavrtel se je kot prvi adjunkt z Elo.

Pobit je gledal Marko v ples, v hipu mu je bilo jasno vse: začutil se je tujca med znanci. Za plesalko Elo so se kar trgali, pretežno pa je plesal z njo gospod Pučnik.

Marko jo je tudi poprosil za valček, da bi se pomenil z njo, pa mu je odbila, češ:

"Sem že davno oddana."

Oddana — kratka besedica, a za medicinca je bila predolga. Prvič v življenju je čutil, kaj je ženska zvestoba, z njim se še ni poigračkal nikdo — Ela je bila prva.

Sedel je v kot za mizo, si zakril z rokami obraz in zaihtel bi bil, ko bi bil na samem. Čustva pobitosti in maščevanja so se mu porajala v srcu. Kar najrajše bi bil stopil pred verolomnico in jo pobil na tla; stiskal je pesti, ali nekaka otožnost je prevladala v njem in obsedel je. Čakaj, si je mislil; ti z menoj nocoj tako, bodem pa tudi jaz drugače. In na vso jezo in žalost se je uvrstil med plesalce in se vrtel, da mu je kar pot zalival obraz.

Raz zvonika se je oglasil zvok zvonov, oznanjujoč resnost postnega časa; vsi so slišali, pa nikdo se ni zmenil zanj.

Ples se je nadaljeval, tudi Marko se je sukal čez polnoč, ne meneč se, vsaj na videz ne, za Elo. Promeniral je pri odmoru s svojo plesalko, srečala sta ga adjunkt in Ela; Marko je dobro opazil, kako je Ela namignila spremljevalcu z očmi in slišal je tudi, vsaj zvenelo je tako:

"To je taisti siromak:

"Siromak, že drugič siromak!", si je ponovil medicinec; ta beseda, pa še iz njenih ust, zadela ga je hujše nego — oddana! Torej res — vse pozabljeno; siromak je pač siromak.

Marko se ni zavrtel več, popustil je svojo plesalko, si poiskal klobuk in površnik in zapustil plesišče. Dospevši na plan, je kakor blazen dirjal proti domu; beseda "siromak", kar je tudi bil v resnici, mu je še vedno donela po ušesih. Proč, proč, iz tega prokletega kraja, ki je ponavljal, ki je kriv vse nesreče, na jedino zvesto in ljubeče — materino srce. Pot mu je kar curkoma zalival čelo, ko je, preganjan od teh groznih misli in očitanj dospel na domače dvorišče.

Predramila ga je glasna govorica, pogledal je na okrog in opazil, da se kar tere ljudij na vežinem pragu.

"Kaj neki pomeni to?", se je vprašal, "kaj ko bi bili mati umrli?"

Ta misel mu je zastavila pot, ni krenil za drugimi skozi duri, ampak se je splazil okoli hiše do okna, kjer je ostavil mater na smrtni postelji.

Pogledal je skozi okno, en sam pogled in prepričal se je, da ne sanja, da leži res mati na mrtvaškem odru in da jo je ravnokar pokropila soseda.

Zdirjal je kot obstreljen proti Sotli in še le obstal, ko je ugledal vodo pred seboj.

Sesedel se je na tla, podprl glavo z rokami in zrl srpo v temno, globoko in kot tat se plazečo Sotlo. Nekaj ga je grabilo za grlo, srce pa mu je očitalo, da je on kriv — materine smrti. Vedno bolj srpo je zrl v črno vodo; mesec se je jel potapljati k zatonu; Marku se je vrtelo po glavi; zdaj je bil še med plesalci na pepelnično noč, zdaj zopet se je tresel groze pri pogledu na smrtno-bledi — materini obraz.

Mesec je metal še zadnjo, medlo svetlobo po Sotlski dolinici.

Marku se je zdelo, da gleda pred seboj rojstno hišo, na postelji mater in njen proseči in zadnji pogled: Ne hodi!

Nekako milo se mu je storilo pri tem pogledu v srcu; hotel je še mater enkrat videti in jo prositi odpuščanja, vsaj na mrtvaškem odru spečo.

Mesec je zatonil. Marko pa je zastavljal korake proti rojstnemu domu.

Že od daleč mu je zasvetila nasproti brleča lučica, šepetaje mu, da spava ob svitu njene svetlobe — materino srce.

Vstopil je — pogledal naokrog — nikogar ni bilo pri materi, razun stare vaške beračice, ki je dremala za pečjo.

Snel je spoštljivo klobuk, pokleknil in sklenil roke v molitvi. Klečal je dolgo in potok solz, ki mu je curljal na tla rojstne hiše, je pričal, da se je pogovarjalo Markovo skesano srce z Bogom in z — materjo.

Drugi dan je stopal Marko prvi za krsto. Pogrebci so bili že vsi ostavili mirodvor, le on je še počakal, da je dogotovil grobar svoj posel; zgrudil se je še enkrat na posvečeno mu zemljo in ponavljal materi v grob — prisego poboljšanja.

* * *

Za tem je minulo več let.

O Marku, kam je izginil po materini smrti in kje prebiva, ni vedel nihče povedati.

Gospa doktorjeva je večkrat vzdihnila pri spominu na nesrečnega medicinca:

"Oh, je bil pač siromak; gotovo se je zaprl v kak samostan."

Črnooki kebrček Ela pa je še zmiraj sameval in imel dovolj prilike, izkušati izpolnitev besed: človeku ni dobro samemu biti.

Gospod pristav Pučnik je namreč kmalu po Markovem odhodu zapustil trg in v mestu pa mu je obviselo oko in srce na drugem kebrčku, ki pa ni bil samo črnook, ampak je frčal tudi v zlatih perutih.

Iz kebrčka Ele pa je še po par letih samote postala nadležna veša, ki se je skušala še tu in tam obesiti, pa ji je povsod izpolznilo.

Gospod Marko pa se je po več letih povrnil v rojstno vas ob Sotli.

Še v Marici in Zinki je pognalo spoštovanje do njega, ker je nosil dolgo brado in bil zdravnik v mestu.

Dobrodušnemu stricu pa je parkrat samega veselja ušlo:

"No, dajva ga, Marko!"

Pa je hitro popravil in ga odslej vedno nazival:

"Gospod doktor!"

Marko se je večkrat vračal domov in ljudem se je posebno dopadlo, ker mu je bila vsikdar prva pot na vaško pokopališče, kjer je pokleknil ob zaraščenem grobu in dolgo molil.

Oženil se pa do sedaj še nikakor ni, ker je njegovo srce priseglo zvestobo le — materinemu srcu! — — —

Pozor, Sloveni!

Ne bodimo si bratje samo po jeziku, marveč tudi v dejanju. Kupujte svojo obleko in obuvalo v edini slov. trgovini v Jolietu, Ill. Vedno sveže blago in najnižje cene. Kadar kaj kupite, dobite znamke, vredne 4 cente od vsakega dolarja.

Naročujemo tudi obleke in suknje po meri.

Frank Juričič

1001 N. Chicago St.
Joliet, Ill.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, oljev in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376. N. W. 927.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

N. W. Phone 420.

MARTIN ZAGAR

Gostilna

Moen Ave. :: Rockdale, Ill.

Vljudno vabi vse rojake, Slovence in Hrvate, v svojo gostilno sredi Rockdala.

VSI DOBRO DOŠLI!

Slovenski Zdravnik.

(Zraven slovenske cerkve.)

Rojaki Slovenci! Obrnite se vsi, ki ste na katerikoli bolezni bolni, na SLOVENSKEGA zdravnika. Tam boste ozdravljeni popolnoma, ako je to sploh mogoče. Tisočerim naših rojakov je bilo pomagano do čvrstega in popolnega zdravja, ker so se obrnili s popolnim zaupanjem do tega slavnega zdravnika. Pridite osebno ali pa pišite. Adresirajte pisma tako:

Dr. Martin J. Ivec

900 N. Chicago St., Cor. Clay,
JOLIET, ILL.

Telefona: N. W. 1012 ali Chi. 2192-L.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.
4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet.
Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

Iz življenja "Greenhornov".

Po "Heroldu" za Am. Slov. poslovenil Ivan Adamič.

Skoro vsakikrat nas spravi kaka prav dobra in originalna greenhornska povest v dobro voljo. Naslonimo se udobno v naslanjaču in smehljaje poslušamo komične dogodke novih naseljencev. In v srcu se nam tako nekako prijetna čustva porajajo, če se spomnimo tudi mi v teških začetnih letih tukajšnjega bivanja morda "sličnih" doživljajev.

Včeraj pa sem slišal anekdoto, da nisem vedel, bi se smejal, ali — zaplakal.

Nek mal posestnik "candystora" iz Harlema nam je naprtil iz svojih greenhornskih časov pravljic, ki pa niso bile verjetne. Landlady, "bos", in v parku najdena milijonarska hči, samo taki ljudje so igrali glavne uloge v njegovem pripovedovanju.

Poslušali smo ga potrpežljivo in — zdehali. A tega mučnega položaja nas je rešil bogat tvorničar svilnatih bluz iz Dry-Good-okrožja. Cenili so ga, da ima na banki pol milijona dolarjev. In ta nam je pripovedoval:

Poslušaje dogodke iz newyorških njegovih greenhornskih dni, smo se kmalu otresli polaščujoče se nas utrujenosti in poslušali smo ga napeto. Povest njegova je imela namreč na sebi pečat resnice in peljala nas je, da zazremo v globino človeške duše naše...

A tako priprosta je ta povest.

Pred 20 leti se je dogajala.

Mladi Bavarec je bil kaka dva meseca v naši novi deželi. Poskušal se je najprej v svojem poklicu kot korespondent, pa je spodrsnil. V dveh službah je bil vražje slabo plačan, iz dveh drugih so ga opustili, ker "bos" ni mogel rabiti človeka, ki ni znal mojsterski pisati v angleščini.

No in potem je kuhinjske posode pral, bil nočni vratar in "omnibus", ali z drugo besedo "hlapec za vse". Usoda ga je preganjala na vsakem njegovem potu, v vsaki še tako primitivni službi. In tako je napočil dan — kar seveda ni nič novega — ko je stal na cesti brez centa, brez stanovanja in brez "joba" in armada velikomestnih vagantov se je za eno število pomnožila...

Eno noč je že prespal na klopi v Madison Square parku. Prebiti bi bil moral tudi drugo noč pod milim nebom, da ga ni vihar in jesenski dež prepodil v čakalnico Grand Central-železnice. In tam mu je iz usmiljenja dovolil železniški inspektor — kljub službenim predpisom — da se je v kadilni sobi stisnil v skrit kot in — spal.

A spal je slabo. Boleli so ga vsi udje, ko se je ob peti jutranji uri prebudil. Zeblo ga je in lačen je bil. In raztezaje trudne svoje ude, hotel je zmuzniti zopet na cesto in od tam praznega želodca iti za delom. Takrat pa začuje glas kakih 30 let starega človeka, ki je sedel v družbi mladega dečka na bližnji klopi in se obrne.

Klical ga je.

Razmršeni so bili njegovi lasje in zanemarjen je izgledal oni, ki ga je klical. Oči so mu sijale v čudnem ognju, iz njih je žarela mrzlica, ki jo je povzročila beda in pomanjkanje.

Kaj je hotel čudni ta siromak?

A kmalu je zvedel vse. Vest je bila vesela, prijetna.

Ptujec ga je namreč povabil skupno z onim dečkom na izvrsten zajutrek, ker je videl, da je lačen. In ko sta siromaka vabilce hvaležno sprejela, ju je vodil v bližnjo restauracijo, ki je pa danes več ni, seli so za prvo mizo in naročil je za vse tri jedil, kakoršnih naš greenhorn že tedne in tedne ni videl.

Molčali so in jeli. Ko gladni volkovi so sezali po jedeh... In ko so se nasitili, ju opomni ptujec, rekoč: "Zdaj pa vzemita klobuke in pojdita!"

Začudena ga vprašata, zakaj ne gre z njima, on se pa nasmehlja in ponovi: "Vzemita le klobuk in pojdita!"

In ko sta naša dva siromaka majaje z glavami odšla, pokliče nas ptujec natakarja, kateremu se je pa že vsa stvar čudna zdela in zahteval je prijazno smešeč se račun.

To sta odhajalca še videla. Prišla sta neovirana venkaj in na bližnjem cestnem vogalu sta pričakovala dobrega gostitelja, da se mu še enkrat prisrčno zahvalita za dobro njegovo delo.

Čakala nista dolgo. Iz restauracije se je čul ropot in hrum, kmalu nato pa je zletel na ulico mršavi in zanemarjeni oni ptujec — gostitelj. Prišepal je krvav k njima. In tu jima je pripovedoval, da sta ga razjarjeni natakar in hišni hlapec pretepla do krvi, ko jima je povedal, da ne more plačati, ker nima centa v žepu.

Zijala sta vanj široko odprtih očij in načuditi se nista mogla svojemu dobrotniku. Nevrjetno se jima je dozdevalo vse. Kaj je ta človek znorel? Ali je taka norost sploh mogoča? Iz človeškega sočutja in ljubezni do njiju se je dal ptujec pretepsti?

A pomiril ju je ptujec takoj.

"Že dva dni nisem zavžil ničesar," tako jima je pripovedoval. "In obupal sem. Volčjo svojo lakoto sem moral potolažiti, ker malo je že manjkalo, da nisem znorel. In sklenil sem iti v ono restauracijo, pa naj se zgodi, kar hoče. Takrat pa sem zagledal vaju! Dva revčka, lačna ko jaz in siromašna ko jaz! In v glavi se mi porodi misel: Me nabijejo in pretepejo še huje, če povabim še ta dva reveža na zajutrek in dolžan ostanem? Prav gotovo ne! No in tako je bilo! Ne zahvaljujta se mi, otroka! To ni vendar nič posebnega!" — — —.

Vtihnil je in gledala sva dolgo za njim, ko je odhajal in zginil v bližnji ulici.

Videl ga ni nikoli več in bogati oni tvorničar bi ga danes od srca rad našel, da mu poplača za veliko ono dobroto stotero in stotero...

AMERIŠKO SADJE.

Za A. S. piše Ivan Adamič.

Na fakulteti Cambridskega vsecučilišča je nastal prepir vsled vprašanja, kdo ima prednost v družabnem redu: jurist ali medicinec. In naprosili so rektorja, da reši to kočljivo vprašanje. Da se pa sam iz te zagate častno reši, vpraša to le:

"Kdo gre pri exekuciji naprej: tat ali krvnik?"

In ko so mu odgovorili, da tat, odvrne rektor odločilno:

"Dobro, potemtakem imajo juristi prednost, šele za njimi pridejo medicinci."

Nek profesor iz Iowa je posetil v minulem poletju Anglijo in tamkaj so ga predstavili profesorju angleške univerze. Ta pozdravi Amerikanca zelo vljudno in pravi:

"Lani sem se spoznal z enim gospodom vaših kolegov."

"Tako? Smemli vedeti, kako se je ta gospod pisal?" vpraša Amerikanec.

"O, tega Vam pa povedati ne morem, ime mi je iz glave palo...Na posetu je bil tu in tudi on je bil profesor v Ohio."

"Pardon me, jaz sem iz Iowa."

"Iz Iowa? Kako interesantno! Zdaj se pa že spomnim, oni gospod se je pisal Ohio."

TUTTI-FRUTTI.

Za Am. Sl. piše Ivan Adamič.

Odločilna beseda.

"Ljubiš me, Fanny?"

"Ali John, kakšno vprašanje...!"

"Saj malo, prav malo?"

"No ja, prav malo — že!"

"In če bi te oženil, bi nama dal Tvoj oče udobno stanovanje?"

"Prav gotovo, John!"

"Bi nas Tvoja mati le takrat posečala, ko bi jaz to želel?"

"Seveda."

"In bi poplačal Tvoj oče vse moje dolgove, daroval automobil in v banko naložil denarja za naju?"

"To bi si v čast štel."

"In zdaj mi povej še to, Ti angel moj zlati, ljubiš me, hočeš me za moža?"

"Nikdar!"

Očetova skrb.

Polnoči je že bilo, ko prihrumi oče v sobo, kjer sta sedela hčerka in njen častilec.

In nahruli ga razjarjen oče:

"E, možiček mladi, povejte mi le, če ostajate tudi pri damah drugod tako dolgo na obisku, kakor pri moji hčeri?'

"Nikjer, samo pri Vas, Mr. Perkins!"

In pomirjen je odšel oče iz sobe, sam pri sebi pa zamrmral: "Hvala Bogu! Vendar enkrat, da je Angelica enega vjela!"

Spoved nore ženske.

Iz življenja mlade deklice.

"Ko sem bila 12 let stara, sem morala na delo; šla sem v tvornico za smodke tam na spodnjem Bowery, kjer je delal moj brat kot foreman in takoj so me sprejeli. Pri zdravstveni oblasti mi niso hoteli dati delavske knjižice, ker še nisem dopolnila 14. leta. To me seveda ni oviralo, šla sem na delo brez izkaznice kakor gre sto in sto otrok moje starosti. S tem si poteškoč sicer nisem nakopala, strogo sem morala samo paziti, ko so prišli državni tvornični nadziratelji pregledovat in preiskovat delavstvo in to se je dogajalo vsak mesec enkrat. Gledali so posebno na otroke izpod 14 let stare; če so našli tako maloletne delavce, so jih takoj spodili domov.

"Vsakikrat torej, ko so inspektorji prišli, sem se morala skriti. Ponajvečkrat sem se skrila v nek lesen zaboj, enkrat za blagajno, dvakrat pa pod pisalno mizo mojega brata. Nekega dne pa pridejo inspektorji nepričakovano v tvornico in zelo sem morala hitra biti, da me niso zasačili. Zlezla sem v umazan sod, ki pa ni bil dovolj visok — moja glava je molela iz njega... Moj brat prinese staro neko vrečo, s katero je ob nočeh pokrival vlažen duhan in to vrečo mi vrže črez glavo. Delavci so me pustili "za šalo" celo uro v sodu čepeti in ko so me venkaj potegniti sem izgledala, ko da bi se bila kopala v tobačnem soku.

"Ko so inspektorji drugikrat zopet prišli, nisem bila kljub vsej previdnosti in vaji dovolj hitra, zasačili so me in poslali domov... ravnoisto popoldne pa sem zopet sedela v ravnoisti tvornici pri delu."

"Delala sem na eneministem prostoru do 14. leta; potem pa sem vzela delavsko knjižico in poiskala sem si bolje delo v tvornici za otročje obleke, tam sem ostala do 18 leta."

"Naučila sem se v teh letih tega edinega, da se s poštenostjo na svetu najdalje pride, da je podlaga vsakemu podjetju, vsakemu vspehu, dobremu imenu le — poštenost."

Pričujoča povest, katere konec zveni ko grenak sarkazem, je vsakdanja povest dekleta iz široke mase naroda. Nauk najdemo v njej iz edine značilne činjenice:

Ta povest je vzeta iz 'Star of Hope', časopisa izhajajočega v državni ječi in podpisana je: "Državna ječa za ženske, številka 898"... Mladostna povest je stanovalke-jetnice v državni ječi!

In zdaj se učite iz te povesti kakor vam drago, čitatelji dragi!

Charles Seymour je bil eden najbolj znanih časnikarjev v Chicagi. Na božični večer pride v chicaški restaurant, kjer je orkester igral narodne pesmi in ragtime. Ta glasba pa Seymouru ni ugajala za božičen večer in vprašal je kapelnika:

"Koliko zahtevate, če mi zaigrate desetkrat zaporedoma "Home, sweet home?"

"Deset dolarjev."

"All right!" klikne Seymour in plača. Orkester zaigra "Home, sweet home" in takoj so začele prisotne dame ihteti, možje pa so pili in nemo nazdravljali domovini. Zaigrali so drugič — precejšnje število dam je zapustilo jokaje lokal in odšle so s svojimi spremljevalci domov. Pri tretjem ponavljanju pesmi je postalo domotožje splošno, pri četrtem so si brisali tudi muzikanti in natakarji solze, pri petem se je pa: Seymouru zazdelo, da bo najbolje, če se umakne managerju, ki se je kar penil jeze. In medpotjo je mrmral pred se:

"Kako sentimentalni so ti ljudje... jaz mislim, da bo tudi za me najboljše, če grem domov."

Angleški ministerski predsednik Asquith si je prihranil kljub noremu nastopanju sufragetk, precej humorja; in za zabavo je pripovedoval to le anekdoto:

"Na angleški univerzi je dal napisati dekan medicinske fakultete v poslušalni dvorani na veliko pločo te-le besede:

"Profesor N. N. ima čast naznaniti svojim dijakom, da je imenovan častnim zdravnikom Njegovega Veličanstva kralja."

Med predavanjem ga je nekdo poklical iz dvorane, in ko se povrne, je medtem nek dijak zapisal pod ono profesorjevo objavo sledeče:

"God save the King!"

Rabuke v Mehike.

Mexico City, 6. jun. — V pokrajini Sonori je zopet prišlo davi do bitke med uporniki in zaveznimi četami. Zadnje so bile baje pod generalom Mantillom pognane v najhitrejši beg, da so morale zapustiti mnogo streliva in topov.

Mexico City, 6. jun. — Mehikansko vojno ministrstvo je dalo topničarki "Vera Cruz" povelje, naj takoj odpluje s 1000 možmi zaveznih čet, vštevši topništvo, v Matamoras, da se po upornikih zavzeto mesto spet osvoji.

Spominski dan vroč.

Washington, D. C., 30. maja. — Pod neusmiljenimi žarki pripekajočega solnca se je obhajal na običajni način najtoplejši dan kinčanja grobov v zgodovini južnega dela Združenih Držav. Na tisoče ljudi je romalo do grobov mrtvih vojakov v državah Missouri, Kansas in Oklahoma ter jih okrasilo s praporci in cvetjem. Navzlic strašni vročini se je le prav malo veteranov zadržalo od izpolnitve tako priljubljene jim dolžnosti.

V Kansas City je poskočil toplomer na 95 stopinj. Iz Nevade, Mo., poročajo 98, iz Bartlesvilla, Okla., 96 stopinj. Samo dva lahka slučaja solnčarice sta zaznamovati.

Težavno podjetje.

New York, 3. jun. — Zveza "The Babies Welfare Association" si je postavila nič manjšo nalogo, nego streti moč trusta za led, ki je znan pod imenom Knickerbocker Ice Co., in sicer potom ustanovitve velike mestne ledarnice. Združba sledi izključno človekoljubne svrhe in misli, da ji je v njenem prizadevanju zagotovljena pomoč državljanov.

Med zadnjimi 4 leti je prva razdelila med ubožne prebivavce v toplem poletnem času mnogo ledu zastonj ali brezplačno, ki ga je dobila od Knickerbocker Ice Co. in je morala plačati zanj visoko ceno.

Vzoren okraj.

Norfolk, Va., 29. maja.—Okraj Isle of White v Virginiji se lahko ponaša, da je ustanovil rekord glede vzdržavanja nravnosti in reda. Dasi ima okraj 15,000 prebivavcev, vendar velika porota tekom zadnjega leta ni našla priložnosti, da bi podala le eno edino tožbo. Okrajna ječa je prazna in se rabi začasno kot blagovno skladišče.

Zoprn dih.

Ljudje, ki trpe vsled zoprnega diha, se čutijo dostikrat nesrečne. Če niso tega krivi slabi zobje ali zobrne, morate iskati vzroka globlje, v želodcu ali drobu. To kaže, da se nekje v telesu nekaj kisa, ki se mora brž odstraniti. Ves ustroj se mora popolnoma očistiti in okrepiti. Zato je zelo priporočljivo Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino. To deluje hitro v mnogih slučajih, v katerih se nahajajo kot glavni znaki zapečenost, zoprn dih, glavobol, neprilike v želodcu ali drobu, pičel tek, težave po jedi, kolcanje, slabost, bljuvanje, omotičnost. V lekarnah. Jos. Triner, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill. Če potrebujete linimenta, uživajte Trinerjev liniment. Ta je prav močan in sega dalje nego drugi. — Adv.

PRIH. NEDELJO 15. JUNIJA 1913

$150.00

Zastonj! Zastonj! Zastonj!

v Gotovini

in ena najlepša lota se odda zastonj ob otvoritvi Mapleboro subidivizje.

Pridite mladi in stari! Pridite zgodaj!

Vsakdo dobrodošel!

Zdaj imate priliko dobiti to veliko nagrado v gotovini ali krasno loto, če se udeležite otvoritve Mapleboro subdivizije.

To bo sigurno največja razprodaja, po najnižji ceni, ki se je še kdaj obdržavala v ali okoli Jolieta.

Mapleboro zemljišče leži blizu Cass St. kare. Krasna senčnata drevesa. Lepa pota in ceste. Pravi kraj za deco. To bo bodoči kraj lepih stanovanj v našem lepem mestu, in prostor kjer boste lahko imeli dom in vrt---svoj,

Prodaje se začne v nedeljo 15. jun. 8. uri zj.

Vzemite Cass St. karo do Silver Cross bolnišnice.

Tu najdete lote ceneje kot kedaj doslej kje v okolici Jolieta. Lote po $50.00 in več, po 10 odstot. se plača takoj, a ostalo na lahke obroke. Za gotovino dober popust.

Ne pozabite! Prodaja se začne v nedeljo 15. jun. ob 8. uri zj.

Pripravite se, da ne pozabite priti do Silver Cross bolnišnice zgodaj.

Avtomobili bodo Vas čakali tam ves dan od 8. do 5. ure pop., da se Vam razkaže zemljišče. Kdor pride prvi bo prvi postrežen.

Silas C. Hopkins, Mapleboro Subdivision

610 Woodruff Bldg. JOLIET, ILL.

Važna iznajdba.

V učenjaških krogih dobro poznani profesor Mihael I. Pupin, rodom Srb, je nedavno v Philadelphiji predaval pred konferenco učenjakov o svoji naj novejši iznajdbi, ki bo pri brezžičnem brzojavljenju velikanskega pomena. Dr. Pupin je bil učenec znanega učenjaka Thomas Edisona in je sedaj že nekaj let profesor elektromehanike na Columbia-univerzi v New Yorku; sestavil je že več električnih strojev in naprav, ki presegajo celo iznajdbe njegovega mojstra Edisona. Na tem zborovanju učenjakov v Philadelphiji se je splošno naglašalo, da bo v kratkem mogoče brzojaviti brezžičnim potom okoli in okoli sveta. Dosedaj je bilo mogoče pošiljati slične brzojavke samo v daljavi 3000 milj preko morja, na suhem pa 2000 milj, ker brezžični tok v toliki daljavi običajno opeša. S Pupinovim novim aparatom bo pa mogoče to razdalje podvojiti ali potrojiti. Iz New Yorka se bo poslalo torej lahko brezžično vest naravnost v Yokohamo na Kitajskem. Prof. Pupin je sestavil nov brezžični aparat s posebno odvajalno pripravo. Ta aparat bo sprejemal brezžične vesti iz velikih daljav in bo električni tok magnetičnim potom ojačil za nadaljno cirkulacijo.

Naravnost na Wilsona.

Washington, D. C., 5. jun. — Japonija se je danes popoludne pritožila v zadevi kalifornske zemljiške predloge naravnost na Belo hišo. Poslanik Chinda je bil vsled svoje prošnje sprejet po predsedniku Wilsonu, s katerim je razpravljal položaj skoro celo uro.

Trgovci z opijem prijeti.

St. Louis, Mo., 6. jun. — Zavezni uradniki so prijeli danes v St. Louisu tri Kitajce, dva črnca in dve Kitajki, ki so pripadali enemu najmočnejših "opijskih obročev", ki so kdaj rogovilili v Missouriju. V stanovanju enega izmed črncev je policija našla opija v vrednosti nad $1,000.

Kadar imate s sodiščem opraviti obrnite se na

Nadelhoffer & Wellnitz

Cutting Bldg., 2nd floor, Joliet, Ill.
Z g. Wellnitzom se lahko domenite v slovenskem jeziku, ker je Slovan.

Michael Conwa

106 Loughran Bldg.
Cass and Chicago Sts. JOLI
Cyclone in Tornado Insura

Posojuje denar, zavar proti požaru
SURETY BONDS
Chicago tel. 500 (Five hundred)

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNI

ADVOKAT

Telefon South Chicago 106
SOBA 217, 9206 COMMERCIAL

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijačo.

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405. S. Bluff St., Joliet, Ill.

(Nadaljevanje s 5. strani.)

poštni voz. Rumena barva se blišči, kakor, da bi bil voz zlat, okna pa srebrna. Poštni rog doni do njih. "Od vsega, kar je človeku na tem svetu ljubo se mora po božjem naklepu ločiti." — Rihard omahne na očetove ramena. Skoro, da se oče ne zgrudi. Njegovo oko išče predmeta, na katerem bi počivalo. Da tam ob potu stoji zadnja postaja križevega pota. Na klop pred postajo položi polagoma oče omahujočega sina, in potem se vsede zraven njega. Solnčni žarek razsvetli podobo postaje, na podobi je brati "Kristus je v grob položen". Narava je tako lepa v njegovi bližini, cvetlice krase lepe travnike, in ptiči razveseljujejo uho človeško s svojim lepim petjem...

Tam doli v dolini pa leži poslopje, v katero bode on pokopal vse svoje upanje. — — —

Bolnik se je zopet pomiril, in začneta se dalje pomikati — proti žalostnemu cilju. Sedaj morata iti čez most. Trdno prime oče roko svojega sina. "Pridi Rihard," pravi mirno, ali vendar mu je pri srcu, kakor da bi se moralo nekaj strašnega pripetiti. Stojita v sredini mosta, nad vodo, ki urno teče naprej. Tu stisne Rihard roko svojega očeta, ga vleče proti železni ograji in pravi: "Tu sem, oče!"

Tu stojita in gledata v globočino tekoče vode. Ali se ne zdi očetu, kakor, da bi ledena mrzlota vstajala iz globočine in se ga hotela oprijeti?

"Oče tam doli bi bil — mir." — Njegov bolani sin je govoril. — In oče ni vedel, kaj ga je tako zbegalo, ali njegove besede, ali mrzlota. Ali v istem trenotku je prišel zopet k zavesti. Poleg njega na mostu stoji kamenit kip "Kristus s Križem." Močno je pritrjen z železom. Oče se oklene z eno roko kipa, z drugo pa svojega sina. Ustnice se premikajo in oče moli goreče: "Bog nebeški, samo tega ne dopusti, da bi postal samomorilec!" In moli in moli dolgo...

Spodaj pa teče voda vedno hitro naprej. In zdi se da peneči se valovi kličejo zgoraj stoječim: "Pridi, pridi— mir, mir!"

Tu postane sedaj očetu jasno, da morata od tu proč, drugače bodo glasovi globočine še njega zvabili v prepad. Tesneje se oklene kamenitega kipa in počasi vleče svojega sina proč od železne ograje.

"Pridi Rihard, hočeva dalje."

"Oče, tam doli bi bil mir."

"Rihard," pravi oče in počasi, na lahko obrne glavo svoje sina proti kipu Kristusa, "temu na ljubo hočeva iti." Ali je bolnik to razumel? "Da, temu na ljubo," je ponovil za očetom... in je zopet šel mirno za njim. Oče ne ve, ali je njegov sin razumel besede pobožnega svarila. Ali to ve, da se ima zahvaliti nebesom, odkoder so mu bile poslane. Ve tudi, da bode odslej naprej vsa njegova moč in podpora in tolažba zapopadena v treh besedah: "Njemu na ljubo."

V malem času prideta na cilj. Ko se oče slučajno pogleda v zrcalo, spozna, da so njegovi lasje postali beli, ko sneg. In čisto lahko bi pokazal prostor kjer se je to zgodilo, kjer so njegovi temni lasje, med med katerim se je le tu in tam bliščala kaka srebrna nit, osiveli; bilo je v najtežavnejšem trenotku njegove težavne poti. —

Večer istega dne je bil oče že zopet doma. Od sina se ni nič več poslovil, ker so mu zdravniki odsvetovali, in to je bilo še toliko huje za njega. Ko pride domu, je soba prazna. Mati in hči ste ga pa videle iz dvorišča in hitite k njemu. — Pri mizi sedi, širokookrajnega klobuka ni nalašč vzel raz glave.

"Oče, kedaj imamo novo mašo? Kedaj pride Rihard domu?" poizveduje hči, ki v temi ni videla očetovega obličja.

"Mati, najprej zaprite okno," pravi oče. Medtem ko mati in hči okna zapirate in cvetlice raz okenj postavljate, vstane oče in se postavi pred veliki križ, ki je visel v kotu sobe. Potem sname klobuk raz glave, tako, da morete sedaj videti bele lase in pravi počasi: "On ne pride nikdar več domu."

Dobro je bilo, da so bila okna zaprta, kajti glasovi, ki so se začuli so bili pretresljivi.

To je prigodba, katero sem hotel popisati. Pripetilo se je res tako. Vse osebe so že mrtve, razun ene, koje duh še vedno obdaja temna noč. Prigodba nima veselega konca, toda nudi življenje nam dostikrat uganke, katerih ne moremo rešiti.

Če pa pomislim, na mir, na udanost v božjo voljo s katero je oče prenašal svoj težki križ, mislim, da smem še na koncu zapisati besedo miru.

To je tista beseda, katera je dala junaškemu možu pogum, da se je podal na svoj najbolj težavni pot, beseda, katera mu je dala moč, da je premagal zapeljivca, ko ga je klical v globočino vode, kjer bi zadobil mir, beseda, katera je krepila ne le njega, marveč celo njegovo družino, da so vsi stanovitno prenašali težki križ, srčno rano, katera je bila vsem prizadeta po hudi, strašni bolezni edinega sina. In to je majhna beseda, ali vendar ima v sebi neskončno moč, beseda, katero naj tudi mi imamo pred seboj v vseh križih in skušnjavah, da bodemo vse premagali: "Njemu na ljubo."

NAPRODAJ HIŠE IN LOTE V Jolietu na Bluff, Broadway, Center, Highland, Summit in State ulicah, pa tudi drugod. Tudi lote v Gary, Ind. Cene nizke. Več pove: John Vidmar, 1112 N. Broadway, Joliet, Ill. 4-5

TUTTI FRUTTI.

Za Amer. Slov. piše Ivan Adamič.

O "pokorni" Amerikanki.

V državi Texas živi kongresman Henry, ki je zaklet nasprotnik mednarodnih porok. Povdarjal je vedno in vedno, da plačujejo naše "ladies" slabe naslove z dobrimi ameriškimi dolarji.

"Kdo pa so pravzaprav ti-le grofje, baroni, vojvode in markiji, ko vendar sami priznavajo, da jemljejo Amerikanke edinole radi denarja? To sploh niso ljudje! Ena teh naslovalačnih Amerikank je rekla baje tik pred poroko svojemu bodočemu:

"V svojih nazorih sem jako moderna in želela bi, da se v poročni formuli besede "pokoriti se možu" prečrtajo. Menda se ne boš jezil radi tega na me?"

"Nikakor, draga! Duhovniku porečem le, da naj formulo spremeni, da obljubljaš: svojemu možu, da ga boš ljubila, spoštovala in — zanj skrbela!"

Iz delavnice življenja.

Skušnja je hčerka resnice in zmote.

Primorana resignacija provzroča bolečine, prostovoljna pa jih — prežene!

Edino popolna sreča je vera v srečo.

Kjer korist začne, neha pri mnogih — vest.

Kadar kdo svojega bližnjega s trdoglavcem zmerja, takrat bi le rad sam z lastno svojo trdovlavostjo prodrl.

Otrok sreče! Jako dobro. Fortuna je mati tega otroka, kdo je pa oče? Pridnost, slučaj, ali pa — zavist?

Marsikdo se že radi tega imenuje "prostomislec", ker ima v glavi še dosti "prostora" za pametne misli, ki se ga boje ko vrag križa. ("Konda, Zavrtnik, Skubic, Ahasver! V boj proti vragu! Smrt njemu!" — pridjal tiskarski škrat.)

Opravljivci niso ljudje in če ti niso ljudje, koliko ljudij je potemtakem še sploh na svetu?

Previdni smo pogosto le takrat, ko je že prepozno.

Mnogi ljudje ljubijo resnico le radi tega, da jo zabrusijo drugim v obraz.

Na svetu ni neumnosti, ki je ne bi ljudje verjeli, če isto pogosto ponavljamo. In če jo večkrat ponavljamo, verjamemo končno tudi sami v njo.

Prava ljubezen ni nikoli lačna: danes jo poživlja upanje, jutri obljube, na vse zadnje pa gloje — spomine...

Pomladne pesmi ni treba: človeku s pravim srcem je ob pomladnih dneh vse — pesem!

Modernisti so nam svet čiste in prave umetnosti zabili s "tingl-tanglskim" odrom.

Zadnji in neizogibljivi oder je "mrtvaški" oder! Tjekaj pridemo vsi: igalci in neigralci in uloga je, dasi večno dolga, ipak enainista in lahka: Molčimo in molčimo...

Vbogaj.

"Pojdi jest!" — tako se glasi tam nekje na tretji avenue v downtownu električna reklama nad irish restaurantom. In lačen yankee stopi v restavracijo in je in je celo uro... Potem bi bil moral seveda tudi plačati, česar pa storiti ni mogel. V žep seči ni sicer težavno delo, hudo je le, če je isti prazen.

Siromak je mislil, da so ga — povabili...

Izgovarjal se je pred "his honor", da se je vabilu le odzval, pa mu ni nič pomagalo. Sedeti mora 3 (tri) dni v prisilni delavnici... in zdaj je dalje na Blackwells Islandu — tudi zastonj! Ni napačen, ta recept!

Drobtinice.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

pravi: nič je več ko dvajset. To mora vsak neodvisen socialist verjeti.

*

Celi svet mora biti hvaležen "Proletarcu" za iznajdbo, da tisti več zna, ki nič ne hodi v šole, ko oni, ki trga hlače 20 let po šolah. Koliko denarja se bo s tem prihranilo! Države, zaprite vse šole, visoke in nizke, tisti denar, ki si ga boste tako prihranile, pa dajte v socialistično blagajno!

*

"Ljudski glas je božji glas" je rekel Brozič, ko je poslal na vsa društva od njega spisan protest s prošnjo, naj ga podpišejo in njemu nazaj pošljejo. Ali bi se v tem slučaju ne glasil zgorajšnji rek pravilno tako-le: "Broziičev glas je ljudski glas"?

Osuševanje v velikem.

St. Louis, Mo., 16. jun. — Udeleženci iz raznih delov Missourija so razpravljali snoči tukaj na posvetu načrte za osušitev kakih 450,000 akrov zemlje v južnem Missouriju, za kar se ima potrošiti približno 2¼ milijona dolarjev.

V istej zadevi se ima pozneje vršiti konferenca v Memphisu, Tenn.

POZOR, ROJAKINJE!

Ali veste kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Streets.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704

Office hours: 9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.

Dr. S. Gasparovich

Slovenski Zobozdravnik.

Joliet National Bank Bldg. 4th Floor, Room 405.

JOLIET, :-: ILLINOIS.

Louis Wise

"MEET ME FACE TO FACE"

gostilničar

200 Jackson St., Joliet, Il.

Prijateljem in znancem naznanjam da sem kupil Mauserjev salun, kjer mi lahko najdete vsak čas in se okrepčate V zalogi imam najboljša vina in drugi pijače.

Anton Kirinčič

Cor. Columbia in Chicago Sts

JOLIET, ILL

Gostilničar

Točim izvrstno pivo, katero izdeluje slavnoznana Joliet Citizens Brewing Company.

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne vloge ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek $300,000.00.

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

Važno uprašanje!

KDO mi opravi najbolje in najceneje?

Konzularne, starokrajske sodnijske in vojaške zadeve

Javni notar J. Kaker 220½ Grove st Milwaukee, Wis.

Najboljša postrežba. Lunch vesdan.

John Rudman

GOSTILNA

Prenočišča po primerni ceni za eno noč ali teden. Slov. bartenderji: A. Kočevar in John Geršič.

Chicago telefon 2496.

916 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Michael Conway

106 Loughran Bldg.

Cass and Chicago Sts. JOLIET

Cyclone in Tornado Insurance

Posojuje denar, zavaruje proti požaru

SURETY BONDS

Chicago tel. 500 (Five hundred.)

Kadar imate s sodiščem opraviti obrnite se na

Nadelhoffer & Wellnitz

Cutting Bldg., 2nd floor, Joliet, Ill.

Z g. Wellnitzom se lahko domenite v slovenskem jeziku, ker je Slovan.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

Telefon South Chicago 106.

SOBA 217, 9206 COMMERCIAL AV.

LONGFLOS & LIBERŠE

1014 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Slovenska

BRIVNICA IN KOPALIŠČE

Delo hitro in solidno.

Priporočava se cenj. rojakom

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijačo.

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405. S. Bluff St., Joliet, Ill.

BOSTON STORE

JOLIET — ILL.

V PETEK DAMO DOUBLE STAMPSE

Damo "S. & H." stempse polnoma zastonj z vsakim nakupom. Dobite za nje najboljše premium blago, ki je najboljše kaj se ga je še dajalo na ta način. Tisoči odjemalcev Boston Store imajo lepe stvari v hišah, za katere niso šteli novcev. Pohištva, preproge, steklenina, zavese, itd. se dobe za knjige, napolnjene s H. & W. stempsi.

"S. & H." so edina vrsta stempsov, ki se rabi skoro vsepovsod v Ameriki.

Več se jih odda v eni uri nego vseh drugih stempsov skupaj po cel dan.

Pridite v petek, da se udeležite naše prodaje junija in dobite ob enem Double Stamps.